

Nr 51.

Utlåtande i anledning av delegerades för riksdagens verk förslag till nytt avlöningsreglemente för riksdagens verk m. m.

Under erinran att 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk — i likhet med det år 1947 utfärdade statens allmänna avlöningsreglemente — äger allenast provisorisk giltighet till och med den 30 juni 1948, uppdrogo delegerade för riksdagens verk genom beslut den 4 mars 1948 åt ledamöterna i 1947 års löne- och pensionskommitté för riksdagens verk, nämligen bankofullmäktigen David Hall, ordförande, bankdirektören Hj. Ekengren, kanslirådet i finansdepartementet F. Ericson samt riksgäldskommissarien S. Widlund, att utarbeta förslag till de ändringar i gällande avlönings- och pensionsreglementen för riksdagens verk, som kunde föräledas av de förslag, vilka komme att framläggas för statsförvaltningen i övrigt.

Sedan Kungl. Maj:t i proposition nr 225 till innevarande års riksdag framlagt förslag till nya avlöningsreglementen för den övriga statsförvaltningen m. m. samt i proposition nr 274 föreslagit vissa ändringar i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen, har kommittén till delegerade överlämnat ett den 10 juni 1948 dagtecknat betänkande med förslag till nytt avlöningsreglemente för riksdagens verk. Kommitténs betänkande är bilagt detta utlåtande. Beträffande innehållet i detsamma får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till bilagan.

På anmodan av delegerade hava *fullmäktige i riksbanken, fullmäktige i riksgäldskontoret, styrelsen för riksdagsbiblioteket, riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman* avgivit utlåtanden över betänkandet. Bankofullmäktige och riksgäldsfullmäktige hava vid sina utlåtanden fogat yttranden från Riksbankstjänstemännens förening, föreningen Kvinnor i statens tjänst och Civilförvaltningens personalförbund respektive från Riksgäldskontorets tjänstemannaförening. Vidare har *lönenämnden för riksdagens verk*, efter att ha tagit del av samtliga ovan omförmälda yttranden, utlåtit sig över förslaget.

Riksbankstjänstemännens förening, föreningen Kvinnor i statens tjänst och Riksgäldskontorets tjänstemannaförening hava framställt erinringar mot lönekommitténs förslag i vad det avser bestämmelserna i 13 § angående möjligheten att föreskriva tjänstgöringsskyldighet i en eventuell blivande statlig affärsbank samt i 16 § beträffande lönenämndens sammansättning. I övrigt har förslaget i de avgivna yttrandena tillstyrkts eller lämnats utan erinran, bortsett från att Civilförvaltningens personalförbund framställt visst

önskemål om övergångsbestämmelser beträffande tjänstemans skyldighet att bidra till kostnaden för tjänstedrätt.

Med skrivelse den 29 juni 1948 ha *delegerade* överlämnat lönekommitténs förslag jämte inkomna yttranden samt därvid — under erinran att riksdagen på hemställan av statsutskottet (utl. nr 165) bifallit vad Kungl. Maj:t i förenämnda proposition nr 225 föreslagit — för egen del anfört följande.

Såsom kommittén framhållit, har förslaget till nytt avlöningsreglemente utformats i nära anslutning till det i ovannämnda proposition nr 225 framlagda, av riksdagen numera godkända förslaget till statens allmänna avlöningsreglemente med väsentligen samma eller motsvarande avvikelser i förhållande till detta, som för närvarande gälla i förhållande till det för innevarande budgetår gällande allmänna statliga reglementet. Beträffande sådana bestämmelser, vilka äro gemensamma för riksdagens verk och för statsförvaltningen i övrigt, innebär det nya reglementsförslaget följaktligen — bortsett från 13 § — samma ändringar i förhållande till 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk som i propositionen förordats i förhållande till det provisoriska statens allmänna avlöningsreglemente.

Delegerade anse sig böra biträda vad kommittén föreslagit och hava funnit anledning närmare ingå på de särskilda bestämmelserna i förslaget endast på de punkter, där erinringar framställts eller som beröra delegerades egen sammansättning.

I 13 § av *reglementsförslaget* har kommittén föreslagit ett tillägg, enligt vilket ordinarie tjänsteman, som tillsatts medelst fullmakt eller konstitutorial, skall vara pliktig att, där så av organisatoriska skäl finnes påkallat, efter beslut av riksdagen låta förflytta sig till tjänstgöring hos bankaktiebolg, i vilket staten innehar mer än hälften av aktiekapitalet. Detta förslag har förordats av att i det år 1945 års bankkommitté meddelade uppdraget ingår att pröva frågan om inrättande av en statlig affärsbank, samt att, om en dylik bank skulle komma till stånd, till denna kunde komma att överflyttas vissa av riksbankens nuvarande verksamhetsgrenar med därav följande nedskärning av riksbankens kontorsnät och personalorganisation. Ett överförande i viss utsträckning av personal från riksbanken till den nya affärsbanken kunde därvid komma att befinnas lämpligt. Kommittén har i sin motivering till förslaget vidare framhållit bl. a., att tjänsteman, som ålades tjänstgöra vid affärsbanken, skulle kvarstå i sin innehavande tjänst i riksbanken och sålunda vara garanterad den lön och pension, som tillkomme honom enligt gällande bestämmelser. I analogi med vad som för statsförvaltningen i övrigt förutsattes anser kommittén i princip böra gälla, att tjänstgöringen skall innefatta arbetsuppgifter av liknande art som dem, tjänstemannen haft att utföra under sin ordinarie tjänstgöring, eller i varje fall arbetsuppgifter, för vilka tjänstemannen genom sin utbildning är skickad. Mot förslaget i denna del ha, såsom ovan antytts, erinringar framställts av Riksbankstjänstemännens förening, föreningen Kvinnor i statens tjänst och Riksgäldskontorets tjänstemannaförening, vilka samtliga hemställt, att ifrågavarande tillägg skulle utgå. Fullmäktige i riksbanken och övriga myndigheter, som yttrat sig över förslaget, ävensom lönenämnden hava emellertid lämnat förslaget utan erinran. Bankofullmäktige hava framhållit, att förslaget i denna del är att betrakta som en ren beredskapsåtgärd med hänsyn till att i 51 § icke intagits något stadgande om att tjänstemännen äro skyldiga underkasta sig ändring av bestämmelserna i 13 §. Lönenämnden har för sin del anfört följande.

»Enligt lönenämndens mening hör vid ett ställningstagande till förevarande spörsmål beaktas såväl angelägenheten av att de tjänstemän, vilka kunna bli övertaliga i riksbanken vid en överflyttning av viss del av verksamheten till en affärsbank, kunna tagas i anspråk för lämpliga arbetsuppgifter inom en sådan bank, som tjänstemännens intresse av att icke få sina tjänstgöringsförhållanden förändrade i för dem ogynnsam riktning. Ur först angivna synpunkt synes — såsom även fullmäktige i riksbanken framhållit — kommitténs förslag utgöra en naturlig beredskapsåtgärd. Skulle icke denna åtgärd vidtagas, skulle riksbanken kunna ställas inför tvånget att i framtiden utbetala lön till tjänstemän, av vilkas arbetskraft banken icke skulle ha behov och vilka icke skulle kunna placeras inom andra delar av statsförvaltningen. Även om det torde kunna förutsättas, att tjänstemännen i allmänhet vid en eventuell omorganisation lojalt skulle ställa sig till förfogande för tjänstgöring i affärsbanken, får man icke bortse från möjligheten, att enstaka tjänstemän skulle kunna utnyttja det tvångsläge, vari riksbanken skulle råka, för att skaffa sig den förmån, som lön på övergångsstat skulle innebära, därest tjänstemännen icke tagas i anspråk för tjänstgöring. I anslutning till det nu anförda vill lönenämnden framhålla, att det berättigade intresse, som tjänstemännen ha att själva få bestämma angående sina tjänstgöringsförhållanden, bör kunna tillgodoses även om de skulle få sin tjänstgöring förlagd till en affärsbank. I fråga om dem, som verkligen äro beredda att ställa sin arbetskraft till förfogande och att göra en insats på det nya verksamhetsområdet, bör sålunda vid omorganisationen all möjlig hänsyn tagas till deras önskemål beträffande arbetsuppgifter o. d. Vad beföringsmöjligheterna beträffar vill lönenämnden särskilt framhålla, att vederbörande torde få lättare att nå en högre tjänsteställning inom affärsbanken än att vinna beföringen inom riksbanken efter en eventuell begränsning av denna banks verksamhet. Med beaktande av anförda synpunkter har lönenämnden icke ansett sig böra framställa någon erinran mot det av kommittén föreslagna tillägget till 13 §. Lönenämnden vill emellertid understryka lämpligheten av att det i samband med tilläggets godkännande klart utsäges, att stadgandet endast är avsett att tillämpas i samband med överflyttande av en del av riksbankens verksamhet till en affärsbank, i vilken staten är huvuddelägare, samt att tjänstemännens tjänstgöring i en dylik affärsbank skall såvitt möjligt ordnas i samförstånd med tjänstemännen och under hänsynstagande till deras berättigade intressen.»

Två av lönenämndens ledamöter (herrar Falk och Wallenborg) hava biträtt de tre personalföreningarnas hemställan om att tillägget i 13 § skulle utgå. Reservanterna hava framhållit — förutom att kommittén bort överlägga med personalorganisationerna innan här avsedda förslag framlades — bl. a. att, om den av kommittén åsyftade statliga affärsbanken komme till stånd, det syntes lämpligt att *först då* taga ställning till den föreslagna »förflyttningsskyldigheten» i samband med den utredning om riksbankens fortsatta arbetsuppgifter, som då måste ske. Det bleve då även tillfälle att i denna så betydelsefulla fråga taga kontakt med tjänstemännen.

Delegerade instämman i vad lönenämnden anført i nu förevarande fråga. Såsom såväl lönekommittén som lönenämnden förutsatt bör självfallet, innan tjänstemän åläggas att tjänstgöra i en eventuell blivande statlig affärsbank, överläggningar äga rum med berörda personalorganisationer rörande arbetsuppgifter och tjänstgöringsförhållanden.

Kommitténs förslag i 16 § angående lönenämndens sammansättning och formen för dess tillsättande överensstämmer med vad som för närvarande gäller och som gällde även vid tillkomsten av det nuvarande avlöningsreglementet. Riksgäldskontorets tjänstemannaförening har med instämmande från Riksbankstjänstemännens förening och föreningen Kvinnor i statens tjänst hemställt om sådan ändring av ifrågavarande bestämmelse, att personalorganisationerna vid riksdagens verk skulle erhålla rätt att utse tre ledamöter i lönenämnden jämte tre suppleanter för dessa. Kommitténs förslag

har däremot tillstyrkts eller lämnats utan erinran i övriga yttranden över förslaget, och delegerade hava för sin del icke funnit anledning föreslå någon ändring i detta förslag.

I likhet med lönekommittén samt bankofullmäktige och riksgäldsfullmäktige anse delegerade, att det ur praktisk synpunkt skulle vara lämpligt om banko- och riksgäldsfullmäktige kunde utse vardera en suppleant för de av respektive fullmäktige valda delegerade. 17 § 1 mom. första stycket i kommitténs förslag torde följaktligen böra kompletteras med föreskrift av dylik innebörd. Nämnda stycke synes förslagsvis kunna erhålla följande lydelse:

Delegerade för riksdagens verk utgöras av två av fullmäktige i riksbanken och två av fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka vederbörande fullmäktige inom sig utse för ett år åt gången, samt ordföranden i styrelsen för riksdagsbiblioteket. Vardera fullmäktige äga att inom sig utse en suppleant.

Enligt den föreslagna lydelsen skola banko- och riksgäldsfullmäktiges representanter i delegerade liksom hittills utses för ett år i sänder. De nuvarande representanterna hava valts för tiden till utgången av innevarande år. Ehuru man får utgå från att suppleanter i allmänhet böra utses samtidigt med att val sker av ordinarie ledamöter i delegerade, bör möjlighet föreligga för vederbörande fullmäktigeinstitutioner att, så snart det nya reglementet blivit utfärdat, välja suppleanter för tiden till årets slut. Den föreslagna avfattningen av paragrafen innebär inget hinder mot en sådan åtgärd.

Även i övrigt hava delegerade ansett sig kunna biträda vad kommittén föreslagit. Bankoutskottet synes sålunda böra utverka riksdagens bemyndigande för delegerade att utfärda avlöningsreglemente för riksdagens verk i huvudsaklig överensstämmelse med kommitténs förslag med den jämkning beträffande 17 §, som ovan förordats, samt att under vissa av kommittén angivna förutsättningar vidtaga ändringar i avlöningsreglementet ävensom att utfärda erforderliga övergångsbestämmelser. Delegerade torde vidare erhålla bemyndigande att meddela föreskrifter om löneklassplacering av tjänstemän, som före den 1 juli 1947 erhållit ordinarie eller extra ordinarie tjänst, motsvarande lägst slutstadiet i reglerad befordringsgång enligt kungörelsen 1947: 436, i huvudsaklig överensstämmelse med vad som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt (jfr prop. nr 225, s. 255 ff., samt statsutskottets utlåtande nr 165, s. 21). Slutligen torde bemyndigande böra lämnas delegerade att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som föranledas av avlöningsreglementets ändrade benämning.

Under åberopande av det anförda ha delegerade hemställt, att bankoutskottet ville föreslå riksdagen att bemyndiga delegerade

a) att utfärda avlöningsreglemente för riksdagens verk i huvudsaklig överensstämmelse med det av kommittén framlagda förslaget med den ändring av 17 §, som av delegerade föreslagits,

b) att med iakttagande av vad lönekommittén anfört framdeles vidtaga mot företagna ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente svarande ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk,

c) att med iakttagande av de huvudgrunder, som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt, och av vad lönekommittén anfört utfärda övergångsbestämmelser,

d) att i huvudsaklig överensstämmelse med vad som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt meddela föreskrifter om löne-

klassplacering av tjänstemän, som före den 1 juli 1947 erhållit ordinarie eller extra ordinarie tjänst motsvarande lägst slutstadiet i reglerad befordringsgång enligt kungörelsen 1947: 436, samt

e) att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som sammanhånga med avlöningsreglementets ändrade benämning.

Utskottet.

Såsom delegerade erinrat, har riksdagen numera med bifall till propositionen nr 225 bemyndigat Kungl. Maj:t att utfärda nya avlöningsreglementen för den Kungl. Maj:t underställda statsförvaltningen. Enligt det av delegerade nu framlagda förslaget skulle delegerade bemyndigas att — på motsvarande sätt som i fråga om det Kungl. Maj:t lämnade bemyndigandet att utfärda statens allmänna avlöningsreglemente — utfärda avlöningsreglemente för riksdagens verk i huvudsaklig överensstämmelse med det av 1947 års löne- och pensionskommitté för riksdagens verk utarbetade förslaget, dock med visst tillägg till 17 § 1 mom. första stycket sagda reglemente angående utseende av två suppleanter för delegerade. Bortsett från att i 13 § reglementsförslaget införts en ny regel beträffande ordinarie tjänstemäns tjänstgöringsskyldighet, ansluter sig förslaget i tillämpliga delar till det för tjänstemän vid statsförvaltningen i övrigt antagna lönesystemet allenast med de avvikelser, som betingas av de särskilda förhållandena inom riksdagens verk och vilka redan ha sin motsvarighet i 1947 års provisoriska reglemente för samma verk. Utskottet har i likhet med de hörda myndigheterna och lönenämnden funnit sig böra tillstyrka förslaget. Vad beträffar de olika avsnitten av reglementsförslaget har utskottet funnit sig böra göra uttalanden i följande hänseenden.

Enligt kommittéförslaget skulle 13 § i avlöningsreglementet kompletteras med en föreskrift, att ordinarie tjänsteman, som tillsatts medelst fullmakt eller konstitutorial, skulle vara pliktig att, där så *av organisatoriska skäl* finnes påkallat, *efter beslut av riksdagen* låta förflytta sig till tjänstgöring hos bankaktiebolag, i vilket staten innehar mer än hälften av aktiekapitalet. Av motiveringen till förslaget i fråga framgår, att stadgandet uteslutande tager sikte på förhållanden, vilka framdeles skulle bli aktuella, om en statlig affärsbank skulle inrättas och denna därvid komme att övertaga vissa av riksbankens verksamhetsgrenar. Avsikten är alltså icke att utan vidare föreskriva skyldighet för personalen att låta förflytta sig till tjänstgöring vid något av de bankaktiebolag, i vilket staten redan nu innehar huvuddelen av aktiekapitalet, nämligen Aktiebolaget Jordbrukarbanken och Aktiebolaget Göteborgs handelsbank. Utskottet finner anledning särskilt framhålla detta, enär, enligt vad remisshandlingarna utvisa, motsatsen gjorts gällande från tjänstemannahåll. I övrigt vill utskottet understryka vad kommittén, lönenämnden och delegerade anfört därom, att innan tjänsteman ålägges att

tjänstgöra i en eventuell blivande statlig affärsbank, överläggningar själfallet böra äga rum med berörda personalorganisationer rörande såväl arbetsuppgifter som tjänstgöringsförhållanden. Påpekas bör dessutom, att enligt förslaget riksdagens beslut erfordras för att dylik skyldighet skall inträda. Utskottet förutsätter, att i samband med ett beslut angående sådana organisatoriska förändringar inom riksbanken, varom här är fråga, personalens tjänstgöring såvitt möjligt ordnas i samförstånd med tjänstemännen och under hänsynstagande till deras berättigade intressen. Utskottet utgår vidare såsom själfklart från att 13 § ej må utnyttjas att ålägga riksbankens befattningshavare tjänstgöringsskyldighet vid statlig affärsbank, där arbetskonfliktstillstånd råder. Beträffande frågan om de former, under vilka tjänstgörings- samt avlönings- och pensionsförhållandena lämpligen böra ordnas för den personal, som må komma att överflyttas för tjänstgöring hos en eventuell statlig affärsbank, vill utskottet framhålla, att denna fråga kan bli föremål för närmare övervägande först i samband med förslag till riksdagen om inrättande av en dylik bank.

Emellertid är det nödvändigt att redan nu i det nya avlöningsreglementet fastslå den här avsedda tjänstgöringsskyldigheten, enär en sådan möjlighet eljest icke står öppen förrän vid nästa löneroglering och då endast under förutsättning, att tjänstemännen, såsom vid nu förevarande löneroglering får antagas vara fallet, finna med sin fördel förenligt att övergå på det nya löneroglementet. Om det nu föreslagna tillägget icke skulle göras, skulle, såsom lönenämnden framhållit, riksbanken kunna ställas inför tvånget att i framtiden utbetala lön till tjänstemän, av vilkas arbetskraft banken icke skulle ha behov och vilka icke skulle kunna placeras inom andra delar av statsförvaltningen. Av det anförda torde framgå, att utskottet hyser den uppfattningen, att de farhågor, som från tjänstemannahåll yppats gentemot den föreslagna utvidgade tjänstgöringsskyldigheten, äro oberättigade.

I anslutning till vad kommittén anført, vill utskottet framhålla önskvärdheten av att ändringar vidtagas i stadgarna för riksdagsbiblioteket i syfte att tillsättningsformerna för ordinarie tjänster inom biblioteket regleras i överensstämmelse med kommitténs uttalande på denna punkt. Det torde ankomma på biblioteksstyrelsen att framlägga förslag i detta avseende.

I likhet med lönenämnden och de myndigheter, som särskilt yttrat sig i detta ämne, anser utskottet någon ändring icke påkallad av 16 § i reglementsförslaget beträffande lönenämndens sammansättning, varom yrkande framställt från tjänstemannahåll. I fortsättningen bör nämnden alltså liksom hittills utses av bankoutskottet, givetvis med beaktande i möjligaste mån av personalorganisationernas önskemål beträffande valet av löntagarrepresentanter.

Utskottet biträder delegerades förslag, att till 17 § 1 mom. första stycket i avlöningsreglementet införas ett tillägg, varigenom fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret skulle äga utse vardera en suppleant i delegerade. Såsom delegerade framhållit, synes hinder icke böra möta för vederbörande fullmäktigeinstitutioner att, så snart det nya reglementet ut-

färdats, välja var sin suppleant för delegerade för tiden intill innevarande års slut.

Delegerade ha vidare — i analogi med Kungl. Maj:t lämnade bemyndiganden beträffande statsförvaltningen i övrigt — hemställt om bemyndigande att med iakttagande av vad lönekommittén anfört framdeles vidtaga mot företagna ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente svarande ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk. Mot vad sålunda föreslagits har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Slutligen ha delegerade anhållit om bemyndigande att utfärda vissa övergångsbestämmelser, att meddela föreskrifter om löneklassplacering i vissa fall samt att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som sammanhånga med avlöningsreglementets ändrade benämning. Då förslaget i dessa delar överensstämmer med vad som i motsvarande hänseenden beslutats för statsförvaltningen i övrigt, tillstyrker utskottet detsamma.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må bemyndiga delegerade för riksdagens verk

a) att utfärda avlöningsreglemente för riksdagens verk i huvudsaklig överensstämmelse med det av 1947 års löne- och pensionskommitté för riksdagens verk framlagda förslaget med den ändring av 17 §, som av delegerade föreslagits,

b) att med iakttagande av vad lönekommittén anfört framdeles vidtaga mot företagna ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente svarande ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk,

c) att med iakttagande av de huvudgrunder, som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt, och av vad lönekommittén anfört utfärda övergångsbestämmelser,

d) att i huvudsaklig överensstämmelse med vad som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt meddela föreskrifter om löneklassplacering av tjänstemän, som före den 1 juli 1947 erhållit ordinarie eller extra ordinarie tjänst motsvarande lägst slutstadiet i reglerad befordringsgång enligt kungörelsen 1947: 436, samt

e) att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som sammanhånga med avlöningsreglementets ändrade benämning.

Stockholm den 1 juli 1948.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD AKERBERG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Leander, Lundqvist, Edin, Persson i Älvdalsåsen, Näsgård, Johannesson och Annér;

från andra kammaren: herrar Wiberg, Paulsen, Andersson i Munkaljungby, Mattsson, Eriksson i Sandby, Fagerholm, Stjärne och Molander.

Reservation

av herrar *Wiberg, Lundqvist* och *Fagerholm*, vilka beträffande 13 § reglementsförslaget anfört och hemställt följande:

»Förslaget till avlöningsreglemente innehåller i 13 § bestämmelser om skyldighet för innehavare av ordinarie tjänst att låta förflytta sig icke endast till civil tjänst inom statsförvaltningen i övrigt utan även till tjänstgöring hos bankaktiebolag, i vilket staten innehar mer än hälften av aktiekapitalet. Sistnämnda stadgande är i första hand avsett såsom en s. k. beredskapsåtgärd för det fall att 1945 års bankkommitté skulle föreslå inrättandet av en särskild statlig affärsbank och detta förslag vinner riksdagens bifall. I enlighet med sin lydelse avser bestämmelsen emellertid jämväl tjänstgöringsskyldighet vid de affärsbanker, där staten redan nu innehar aktiemajoriteten, även om bestämmelsen skall så tolkas, att skyldighet att tjänstgöra vid sistnämnda banker förutsätter ett beslut från riksdagens sida.

Den i förslaget förordade bestämmelsen om skyldighet att tjänstgöra i företag där staten visserligen är innehavare av det väsentliga ekonomiska intresset, men som av staten drives i det enskilda företags form, äger icke sin motsvarighet i det för övriga statstjänstemän gällande avlöningsreglementet och är knappast förenlig med de grundsatser, som av hävd gälla för statstjänstemännens ställning. Ej heller överensstämmer förslaget med den princip för personalrekrytering, som i övriga fall tillämpats beträffande sådana företag, vilka staten driver i det enskilda företags form.

Enär vidare överflyttning av riksbankstjänstemän till sådana affärsbanker, där staten redan nu innehar aktiemajoriteten, ej torde vara aktuell samt ej heller förslag om inrättande av statlig affärsbank förelagts riksdagen, saknas anledning att i förevarande sammanhang upptaga till behandling frågan om de personaldispositioner, som kunna föranledas av ett eventuellt framtida beslut om inrättande av en statlig affärsbank.

Med anledning av det anförda hemställes, att 13 § erhåller följande lydelse:

13 §.

Innehavare av ordinarie tjänst, vilken tillsatts medelst fullmakt eller konstitutorial, är pliktig att låta förflytta sig till annan stationeringsort eller annan ordinarie tjänst vid det verk han tillhör liksom ock, därest delegerade på framställning av vederbörande myndighet så pröva lämpligt, till ordinarie tjänst vid annat riksdagens verk. Tjänsteman, som nu sagts, är vidare pliktig att, där så av organisatoriska skäl finnes påkallat, efter beslut av riksdagen låta förflytta sig till verk vid den civila statsförvaltningen.»

1947 ÅRS LÖNE- OCH PENSIONS KOMMITTÉ FÖR
RIKSDAGENS VERK

FÖRSLAG

TILL

AVLÖNINGSGLENTET FÖR
RIKSDAGENS VERK

Agivet den 10 juni 1948

Till

Herrar Delegerade för Riksdagens verk.

Med erinran att 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk — i likhet med det år 1947 utfärdade statens allmänna avlöningsreglemente — ägde allenast provisorisk giltighet till och med den 30 juni 1948 uppdrogo Herrar Delegerade genom beslut den 4 mars 1948 åt ledamöterna i 1947 års löne- och pensionskommitté för riksdagens verk — bankofullmäktigen D. Hall, tillika ordförande, bankdirektören Hj. Ekengren, kanslirådet i finansdepartementet F. Ericson samt riksgäldskommissarien S. Widlund — att utarbета förslag till de ändringar i gällande avlönings- och pensionsreglementen för riksdagens verk, som kunde föranledas av de förslag, vilka komme att framläggas för statsförvaltningen i övrigt.

Sedan numera för riksdagen framlagts proposition nr 225 med förslag till nya avlöningsreglementen m. m. samt proposition nr 274 med förslag till vissa ändringar i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen m. m., får löne- och pensionskommittén till fullgörande av sitt uppdrag överlämna förslag till nytt avlöningsreglemente för riksdagens verk ävensom förslag i vissa andra därmed sammanhängande frågor. Lönekommitténs sekreterare har under denna del av dess arbete liksom tidigare varit amanuensen i finansdepartementet C. Edgardh.

Förslaget till nytt avlöningsreglemente för riksdagens verk har upprätats på grundval av det i förutnämnda proposition nr 225 framlagda förslaget till definitivt statens allmänna avlöningsreglemente med väsentligen samma eller motsvarande avvikelser i förhållande till detta, som för närvarande gälla i förhållande till det för innevarande budgetår gällande allmänna statliga reglementet. Med avseende å sådana bestämmelser, vilka äro gemensamma för riksdagens verk och för statsförvaltningen i övrigt, innebär det nu framlagda reglementsförslaget följaktligen ändringar i förhållande till 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk motsvarande dem som i propositionen förordats i förhållande till det provisoriska statens allmänna avlöningsreglemente. Beträffande ifrågavarande ändringar ävensom bestämmelsernas allmänna innebörd torde här få hänvisas till propositionen, i vilken lämnas en utförlig specialmotivering till förslaget till definitivt statens allmänna avlöningsreglemente. Härutöver torde få erinras, att de särskilda uttalanden med avseende å vissa bestämmelsers tillämpning inom riksdagens verk, som gjordes av löne- och pensionskommittén i dess betänkande med förslag till 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk, samt vad eljest i detta hänseende anfördes i samband med

den fortsatta behandlingen av nämnda reglementsförslag (jfr bankoutskottets utl. 1947: 58), hör i tillämpliga delar äga motsvarande giltighet jämväl med avseende å det nu föreslagna reglementet.

Gällande reglemente benämnes »1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk». Med hänsyn till att årtalsbeteckning icke avses skola tillämpas i fråga om statens allmänna avlöningsreglemente föreslås det blivande reglementet skola benämnas »Avlöningsreglementet för riksdagens verk».

Vid redigeringen av reglementsförslaget har eftersträfvats en i möjligaste mån sammanfallande paragrafering med det allmänna statliga reglementet; detta har ansetts angeläget med hänsyn till att för statsförvaltningen i övrigt meddelade tillämpningsbestämmelser kunna komma att tillämpas för riksdagens verk ävensom för att underlätta återfinnandet av kommentarer till bestämmelserna i den förutnämnda specialmotiveringen till förslaget till definitivt statens allmänna avlöningsreglemente. Det framlagda förslaget innebär, att de paragrafer i de båda reglementena, vilkas innehåll till någon del sammanfaller, skulle komma att upptagas under motsvarande paragrafnummer; avvikelser med avseende å momentbeteckningarna inom respektive paragrafer ha däremot icke kunnat undvikas i vissa fall. Särskilda förhållanden gälla beträffande 16, 17, 35 och 36 §§ reglementsförslaget. Under dessa paragrafer ha i stället för de under samma paragrafnummer i förslaget till allmänt statligt reglemente upptagna bestämmelserna, vilka icke skulle komma i fråga för tillämpning inom riksdagens verk, intagits vissa för nämnda verk speciella bestämmelser.

I 3 § 1 mom. reglementsförslaget har intagits en bestämmelse, som saknar motsvarighet i nu gällande reglemente. Enligt detta stadgande skola, där i reglementet hänvisning sker till för statsförvaltningen i övrigt gällande bestämmelser, delegerade äga — om och i den mån så anses erforderligt — meddela kompletterande föreskrifter angående bestämmelsernas tillämpning inom riksdagens verk. Kommitténs förslag på denna punkt äger samband med att kommittén ansett det ur administrativ synpunkt vara ändamålsenligt att i reglementsförslaget i möjligast omfattande utsträckning hänvisa till föreskrifter, som enligt förslaget till allmänt statligt reglemente avses skola meddelas av Kungl. Maj:t. Hänvisning till av delegerade utfärdade bestämmelser har skett endast i vissa särskilda fall. Med hänsyn till den nära överensstämmelsen mellan avlöningsbestämmelserna för tjänstemän vid den allmänna civilförvaltningen och för tjänstemän vid riksdagens verk synas i allmänhet icke, vare sig med hänsyn till föreskrifternas materiella innehåll eller ur tillämpningssynpunkt, hinder böra möta mot att dylika, av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade föreskrifter göras tillämpliga jämväl för tjänstemän vid riksdagens verk. Det har emellertid ansetts lämpligt, att åt delegerade skall meddelas ett allmänt bemyndigande att i avsedda fall — i den mån behov härav anses föreligga — meddela kompletterande föreskrifter beträffande bestämmelsernas tillämpning. Det må i detta sammanhang framhållas, att hinder icke bör möta för delegerade att — om så prövas lämpligt — i föreskrifter, som av dem utfärdas, inlägga bestämmelser, vilka av Kungl. Maj:t utfärdats för statsförvaltningen i övrigt.

I anslutning till en i förslaget till allmänt statligt reglemente intagen bestämmelse har i 5 § 1 mom. reglementsförslaget återinförts ett stadgande, enligt vilket ordinarie tjänst med lönegradsbeteckningen Ca tillsättes me-

delst fullmakt eller konstitutorial i enlighet med vad därom särskilt stadgas. En häremot svarande bestämmelse återfanns i 1 § 3 mom. 1939 års avlöningsreglemente för riksdagens verk. Vid denna tid förekommo vissa fullmaktstjänster vid riksdagens verk. I samband med utarbetandet av förslaget till sistnämnda reglemente påtalade dåvarande lönekommitté för riksdagens verk den oklarhet, som rådde i fråga om tillsättningsformerna för ordinarie tjänster vid riksdagsbiblioteket. Kommittén erinrade sålunda, att bibliotekets stadgar icke upptogo bestämmelser angående tillsättningsformerna för dylika tjänster och att beträffande tjänstetillsättningen vid biblioteket den praxis utbildat sig, att vederbörande tjänsteman i allmänhet endast erhöll protokollsutdrag, utvisande att han blivit innehavare av den tjänst, varom fråga var. 1947 års löne- och pensionskommitté har kunnat konstatera, att de i fråga om riksdagsbiblioteket påtalade förhållandena med därav följande oklarhet alltjämt kvarstå. Inom övriga riksdagens verk gäller för närvarande generellt, att tjänster med lönegradsbeteckningen Ca tillsätts medelst konstitutorial. Det synes vara angeläget, att jämväl vid riksdagsbiblioteket anställning i ordinarie tjänst skall ske med tillämpning av viss i avlöningsreglementet angiven anställningsform och då måhända företrädesvis, i anslutning till vad som gäller vid övriga riksdagens verk, medelst konstitutorial. I avvaktan på att denna fråga blir föremål för behandling i vederbörlig ordning, har i reglementsförslaget i här förevarande bestämmelse liksom i 2 och 13 §§ upptagits såväl anställning medelst fullmakt som medelst konstitutorial.

I 13 § reglementsförslaget ha upptagits nu gällande bestämmelser angående ordinarie tjänstemans förflyttningsskyldighet med ett av särskilda omständigheter föranlett tillägg. Beträffande nämnda tillägg må anföras följande. Kommittén har vid utarbetandet av reglementsförslaget ansett sig böra uppmärksamma vissa spörsmål, som kunna uppkomma med anledning av att i det åt 1945 års bankkommitté meddelade uppdraget ingår att pröva frågan om inrättande av en statlig affärsbank. Därast på grund av förslag från sistnämnda kommitté en dylik bank skulle komma till stånd, kunna till denna komma att överflyttas vissa av riksbankens nuvarande verksamhetsgrenar med härav följande nedskärning av riksbankens kontorsnät och personalorganisation. Ett överförande i viss utsträckning av personal från riksbanken till den nya affärsbanken kunde härvid komma att befinnas lämpligt. Sättet för verkställande av en dylik överföring komme naturligen att bli beroende av vilken form, som valdes för bankens drivande. Särskilda problem skulle uppkomma för det fall, att banken icke komme att erhålla formen av ett verk utan drivas såsom aktiebolag med staten såsom huvuddelägare. Eftersom hithörande frågor, innan bankkommittén framlagt sitt förslag, äro av hypotetisk natur, kan det icke komma i fråga att i detta sammanhang närmare ingå härpå. Kommittén har emellertid funnit angeläget, att det nya avlöningsreglementet erhåller en utformning, vilken möjliggör utnyttjande av den ordinarie, medelst konstitutorial tillsatta personalen jämväl för uppgifter, som skulle ankomma på ett sådant bolag. Kommittén har härvid ansett uteslutet att föreskriva en förflyttningsskyldighet i egentlig mening till en statlig affärsbank i aktiebolagets form. I det för statsförvaltningen i övrigt gällande avlöningssystemet finnes emellertid exempel på att tjänsteman med bibehållande av innehavande tjänst är skyldig fullgöra tjänstgöring utanför den egentliga statsförvaltningen. Enligt en redan nu gällande, i

41 § 3 mom. förslaget till avlöningsreglementet för folkskolan upptagen bestämmelse är sålunda ordinarie nomadlärare skyldig att, förutom förflyttning till annan ordinarie lärartjänst inom det statliga undervisningsväsendet, under särskilda förhållanden jämväl underkasta sig förflyttning till tjänstgöring å lärartjänst inom det kommunala undervisningsväsendet. I viss anslutning här till förordar kommittén, att till bestämmelserna om förflyttningsskyldighet skall fogas en föreskrift om skyldighet för tjänsteman att under samma förutsättningar, som gälla med avseende å förflyttning till tjänst inom statsförvaltningen i övrigt, låta förflytta sig till tjänstgöring hos bankaktiebolag, i vilket staten innehar mer än hälften av aktiekapitalet. Erinras må att riksdagens beslut erfordras, för att dylik skyldighet skall inträda och att man torde kunna förutsätta, att i samband med ett beslut angående sådana organisatoriska förändringar, om vilka här skulle bli fråga, tjänstemännens berättigade intressen komme att i möjligaste mån tillgodoses. Tjänsteman, som ålades tjänstgöra vid affärsbanken, skulle kvarstå i sin innehavande tjänst i riksbanken och sålunda vara garanterad den lön och pension, som tillkommer honom enligt gällande bestämmelser. Beskaffenheten av den tjänstgöring, som tjänsteman skulle kunna åläggas, torde få bli föremål för en närmare reglering i samband med prövningen av andra uppkommande frågor. I analogi med vad härvidlag inom statsförvaltningen i övrigt förutsättes beträffande förflyttningsskyldighet anser kommittén i princip böra gälla, att tjänstgöringen skall innefatta arbetsuppgifter av liknande art som dem tjänstemannen haft att utföra under sin ordinarie tjänstgöring, eller i varje fall arbetsuppgifter, för vilka tjänstemannen genom sin utbildning är skickad.

I 17 § reglementsförslaget ha med bibehållande av nuvarande formulering sammanförts de i 16 och 17 §§ gällande reglemente meddelade bestämmelserna angående delegerade för riksdagens verk samt om besvär över delegerades beslut. Kommittén vill emellertid ifrågasätta, om det icke skulle vara till praktisk fördel att komplettera bestämmelserna med regler angående utseende av visst antal suppleanter. Dylika regler kunde exempelvis innefatta, att banko- respektive riksgäldsfullmäktige hade att utse vardera en suppleant.

Vid riksbanken tillämpas för närvarande i vissa fall en enhetlig övertidsersättning till tjänstemän i olika lönegrader, vilka efter frivilligt åtagande fullgöra övertidsarbete med arbetsuppgifter, vilka icke vanligen åvila dem under ordinarie arbetstid, såsom exempelvis i fråga om sedelräkningsarbete. Kommittén vill understryka, att de under 32 § föreslagna bestämmelserna angående gottgörelse för övertidstjänstgöring icke få anses utgöra hinder för en fortsatt tillämpning av nämnda princip för ersättningens bestämmande, i den mån så anses vara lämpligt ur praktisk synpunkt.

I förutnämnda proposition nr 225 förordas med avseende å ordningen för utfärdandet av statens allmänna avlöningsreglemente och för detalj-jämkningsdäri skola gälla grunder motsvarande dem, varom förslag förelades 1947 års riksdag med avseende å det då framlagda förslaget till avlöningsreglemente. Ifrågavarande förslag innefattade, att ordalydelsen av avlöningsreglementet icke skulle för godkännande underställas riksdagen. I stället skulle riksdagen bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda reglementet i huvudsaklig överensstämmelse med författningsförslag fogade vid vederbörande riksdagsskrivelse eller vid i skrivelsen åberopat utskottsutlåtande. Härigenom skulle Kungl. Maj:t vara oförhindrad att vidtaga förtydligan-

den eller eljest redaktionella jämkningar i författningarna, såväl vid utfärdandet som därefter. Kungl. Maj:t skulle vidare under vissa närmare angivna förutsättningar bemyndigas utan riksdagens medverkan ändra avlöningsreglementet (jfr prop. 1948: 225, s. 26). Ordningen för antagandet av 1947 års avlöningsreglemente för riksdagens verk kom att påverkas av att statens allmänna avlöningsreglemente erhöll endast provisorisk giltighet och undergick överarbetning före utfärdandet. I nuvarande läge synas i fråga om utfärdandet av avlöningsreglementet för riksdagens verk böra tillämpas samma grunder, som föreslagits med avseende å det allmänna statliga reglementet. Beträffande formen för vidtagande av framtida ändringar i riksdagsreglementet må erinras om löne- och pensionskommitténs föregående år gjorda uttalande i frågan. Kommittén anförde då.

I den mån dylika ändringar föranledas av ändringar i det statliga reglementet med avseende å för de båda reglementena gemensamma och likalydande bestämmelser, torde åt delegerade kunna lämnas bemyndigande att företaga ändringarna. För ändringar i fråga om för riksdagens verk speciella bestämmelser förutsättes däremot skola krävas riksdagens beslut.

Kommittén förordar, att under de i dess tidigare uttalande angivna förutsättningarna delegerade måtte erhålla bemyndigande att vidtaga ändringar i avlöningsreglementet.

Vid tiden för avgivandet av kommitténs förslag har riksdagen ännu icke fattat beslut i anledning av förberörda proposition nr 225. Kommittén förutsätter, att under den fortsatta behandlingen av dess förslag böra beaktas sådana av riksdagen eventuellt beslutade ändringar i förslaget till statens allmänna avlöningsreglemente, vilka äro av natur att föranleda ändringar jämväl i avlöningsreglementet för riksdagens verk, ävensom sådana ändringar i övrigt i förhållande till propositionen, som kunna inverka på kommitténs förslag. Kommittén utgår från, att delegerade före reglementets utfärdande skola äga vidtaga jämkningar av formell natur i anslutning till av Kungl. Maj:t i motsvarande sammanhang företagna jämkningar i det allmänna statliga reglementet.

Med avseende å övergångsbestämmelser till det nya reglementet torde, i den mån detta icke innefattar sakliga ändringar i förhållande till nuvarande reglemente, bestämmelser av samma innebörd böra gälla som de till 1947 års avlöningsreglemente meddelade. Med hänsyn till vissa i reglementsförslaget innefattade ändringar torde emellertid, liksom i vad gäller det allmänna statliga reglementet, behov komma att föreligga av ytterligare övergångsbestämmelser i vissa hänseenden. Bemyndigande synes böra utverkas för delegerade att med iakttagande av de huvudgrunder, som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt, utfärda övergångsbestämmelser till det nya avlöningsreglementet.

Såsom förutsattes under riksdagsbehandlingen av nu gällande reglemente ha i särskild ordning meddelats beslut angående vissa förmåner i samband med övergången till avlöningsreglementet, såsom angående personligt lönetillägg till den nuvarande riksbankschefen och beträffande övergångsbestämmelser om tjänstedrätt för riksdagens vaktmästare. Dylika beslut synas böra äga fortsatt giltighet jämväl efter ikraftträdandet av det nya avlöningsreglementet. De av delegerade i samband med ikraftträdandet av 1947 års reglemente fastställda tjänste- och personalförteckningarna äro icke tidsbegränsade och kunna utan ändring gälla jämväl efter utfärdandet av det nya avlöningsreglementet; motsvarande gäller i fråga om den lika-

ledes av delegerade för tiden till och med den 31 december 1949 fastställda övergångsplanen för riksbanken.

Det må erinras, att tjänsteman, som icke önskar övergå på det nya avlöningsreglementet, med hänsyn till gällande reglementes provisoriska karaktär kommer att återgå på 1939 års avlöningsbestämmelser.

I förutnämnda proposition nr 225 beröras jämväl vissa spörsmål rörande tjänstemäns lönetur vid tillämpning av reglerad befordringsgång. Genom den tillämpning härom meddelade bestämmelser erhållit ha uppkommit ojämnheter i löneturshänseende mellan tjänstemän, som från och med den 1 juli 1947 tillhöra reglerad befordringsgång, och tjänstemän, som före nämnda dag befordrats till tjänster motsvarande slutstadiet i reglerad befordringsgång. Med hänsyn härtill ha i propositionen framlagts vissa förslag beträffande omräkning av löneturen för sistnämnda tjänstemän. De för statsförvaltningen i övrigt genom kungörelse 1947: 436 meddelade bestämmelserna angående reglerad befordringsgång förutsattes i 1947 års riksdags beslut beträffande löneregleringen för tjänstemän vid riksdagens verk skola äga motsvarande tillämpning inom dessa verk. I propositionen påtalade förhållanden i löneturshänseende kunna i anslutning härtill förekomma jämväl inom riksdagens verk. Bemyndigande torde därför böra inhämtas för delegerade att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt, meddela föreskrifter om löneklassplacering för tjänstemän, som före den 1 juli 1947 erhållit ordinarie eller extra ordinarie tjänst motsvarande lägst slutstadiet i reglerad befordringsgång enligt kungörelsen 1947: 436.

De genom proposition nr 274 till årets riksdag föreslagna ändringarna i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen medföra icke behov av ändringar i motsvarande reglementen för riksdagens verk. Bemyndigande torde emellertid böra inhämtas för delegerade att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som sammanhånga med avlöningsreglementets ändrade benämning.

Under åberopande av vad i det föregående anförts får kommittén hemställa, att delegerade för riksdagens verk måtte

dels anhålla, att riksdagens bankoutskott ville föreslå riksdagen bemyndiga delegerade

a) att utfärda avlöningsreglementet för riksdagens verk i huvudsaklig överensstämmelse med det av kommittén framlagda förslaget,

b) att med iakttagande av vad i det föregående anförts framdeles vidtaga mot företagna ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente svarande ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk,

c) att med iakttagande av de huvudgrunder, som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt, och av vad i det föregående anförts utfärda övergångsbestämmelser,

d) att i huvudsaklig överensstämmelse med vad som i sådant hänseende må beslutas för statsförvaltningen i övrigt meddela föreskrifter om löneklassplacering av tjänstemän, som före den 1 juli 1947 erhållit ordinarie eller extra

ordinarie tjänst motsvarande lägst slutstadiet i reglerad befordringsgång enligt kungörelsen 1947: 436,

e) att vidtaga de ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, som sammanhånga med avlöningsreglementets ändrade benämning;

dels ock meddela erforderliga tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet för riksdagens verk samt i övrigt utfärda de föreskrifter, som för reglementets tillämpning må finnas erforderliga.

Stockholm den 10 juni 1948.

DAVID HALL

HJALMAR EKENGREN

FOLKE ERICSON

STEN WIDLUND

/ Claes H. Edgardh.

Förslag

till

Avlöningsreglementet för riksdagens verk.

1 avd. Inledande bestämmelser.

1 §.

Reglementets tillämpningsområde m. m.

1 mom. Detta reglemente äger tillämpning beträffande tjänstemän vid riksdagens verk samt riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman.

2 mom. I reglementet avsedda tjänstemän anställas såsom innehavare av

- a) ordinarie tjänst;
- b) extra ordinarie tjänst;
- c) aspiranttjänst;
- d) extra tjänst; eller
- e) arvodesbefattning.

Riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman skola vid reglementets tillämpning anses såsom innehavare av ordinarie tjänst, vilken tillsättes medelst förordnande för viss tid.

I fråga om tjänster, som avses under a)—d), gälla nedan i denna avdelning samt i 2 och 3 avd. meddelade bestämmelser. Angående bestämmande av avlöningsförmåner för innehavare av arvodesbefattning stadgas i 4 avd.

2 §.

Lönegrader.

De i 1 § 2 mom. a)—d) avsedda tjänsterna hänföras till lönegrader med de beteckningar och nummer, som framgå av följande sammanställning, i vilken jämväl angives tillämplig löneplan i statens löneplansförordning den 30 juni 1947 (nr 377).

Anställningsform	Löneplan nr			
	1		2	
	Lönegrads-		Lönegrads-	
	beteckning	nummer	beteckning	nummer
<i>Ordinarie anställning.</i>				
Fullmakt eller konstitutorial	Ca	1—37	—	—
Förordnande för viss tid	—	—	Cp	1—24
Förordnande tillsvidare	—	—	Cr	1—24
<i>Icke-ordinarie anställning.</i>				
Förordnande såsom extra ordinarie tjänsteman	Ce	1—37	—	—
Förordnande såsom aspirant	Cf	1—35	—	—
Förordnande såsom extra tjänsteman	Cg	1—37	—	—

3 §.

För reglementets tillämpning grundläggande bestämmelser.

1 mom. Där i reglementet förekommer hänvisning till bestämmelser, som gälla för statsförvaltningen i övrigt, äga delegerade för riksdagens verk (*delegerade*), om och i den mån så anses erforderligt, meddela kompletterande föreskrifter angående bestämmelsernas tillämpning inom riksdagens verk.

2 mom. Vid *jämförelse mellan olika tjänster* skall den tjänst anses högst, för vilken månadslönen enligt 3 § statens löneplansförordning är högst. Hänsyn skall härvid tagas, inom lönegrad, som omfattar flera löneklasser, till den högsta löneklassen och inom löneklass, som upptager flera lönebe-
lopp, till det högsta av dessa.

2 avd. Förvaltningsbestämmelser.

4 §.

Tjänsters inrättande och lönegradsplacering.

1 mom. Ordinarie tjänster inrättas och lönegradsplaceras av riksdagen.

Vederbörande myndighet må dock utan att frågan underställes riksdagen besluta om tillfällig ökning av antalet tjänster med lönegradsbeteckningen Ca, i den mån så erfordras för att bereda tjänsteman, vars förordnande att innehava tjänst med lönegradsbeteckningen Cp upphört utan att efterföljas av förnyat förordnande, tillfälle att övergå till tjänst inom den lönegrad han före förordnandet tillhörde.

2 mom. Extra ordinarie tjänster inrättas och lönegradsplaceras av vederbörande myndighet med iakttagande att tjänsten må åsättas högst det lönegradsnummer, som gäller för ordinarie tjänst med motsvarande arbetsuppgifter; dock att, där behov uppstår av extra ordinarie tjänst i högre lönegrad än den 24:e eller, såvitt angår riksbanken och riksgäldskontoret, inom högre lönegrad än den 30:e, fråga om sådan tjänsts inrättande och lönegradsplacering skall underställas prövning av delegerade.

3 mom. Aspiranttjänster och extra tjänster må, där ej delegerade annorlunda beslutit, inrättas och lönegradsplaceras av vederbörande myndighet med iakttagande att sådan tjänst må åsättas högst följande lönegradsnummer, nämligen

aspiranttjänst det lönegradsnummer, som med två enheter understiger lönegradsnumret för den ordinarie eller extra ordinarie tjänst, som normalt utgör första befordringstjänst från aspiranttjänsten, dock lägst lönegradsnumret 1, samt

extra tjänst det lönegradsnummer, som gäller för ordinarie eller extra ordinarie tjänst med motsvarande arbetsuppgifter.

5 §.

Tjänstetillsättning.

1 mom. Ordinarie tjänst med lönegradsbeteckningen Ca tillsättes medelst *fullmakt* eller *konstitutorial* i enlighet med vad därom särskilt stadgas.

Tillsättning medelst konstitutorial innebär, att tjänsteman kan i administrativ väg avsättas från sin tjänst på grund av fel eller försummelse i tjänsten.

2 mom. För den, som förordnas att innehava anställning såsom extra ordinarie tjänsteman, aspirant eller extra tjänsteman, skall utfärdas *an-tagningsbevis eller annan skriftlig tillsättningshandling*. Avser anställning avkortad tjänstgöringstid, skall detta angivas i tillsättningshandlingen.

3 mom. Tjänst, som nedan angives, må innehavas endast av den, som uppnått följande *levnadsålder*, nämligen

21 års ålder i fråga om ordinarie tjänst,

20 års ålder i fråga om extra ordinarie tjänst samt

17 års ålder i fråga om aspiranttjänst.

Angående företeende av *läkarintyg* för vinnande av anställning gäller vad därom särskilt stadgas.

6 §.

Förening av lönegradsplacerade tjänster m. m.

1 mom. Förening må ske,

a) av ordinarie eller extra ordinarie tjänst med ordinarie tjänst, som tillsättes medelst förordnande tills vidare och ej är förenad med pensionsrätt, eller med högre aspiranttjänst eller högre extra tjänst, samt

b) av ordinarie tjänst med högre extra ordinarie tjänst, allt dock under förutsättning att tjänstemannen frånträder utövningen av den av de båda tjänsterna som först nämnts.

Vidare må extra ordinarie tjänster, aspiranttjänster och extra tjänster förenas, såframt anställningen i tjänsterna avser avkortad tjänstgöringstid och den sammanlagda tjänstgöringstiden icke överstiger den för jämförlig ordinarie tjänsteman bestämda.

Ovan meddelade bestämmelser om förening av tjänster skola gälla jämväl om den ena tjänsten är sådan ordinarie, extra ordinarie, aspirant- eller extra tjänst, vid vilken avlöning utgår enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

Efter tillstånd av delegerade må med ordinarie eller extra ordinarie tjänst förenas beställning å reservstat eller avgångsstat vid försvaret eller beställning å arméns eller marinens övergångsstat. Med ordinarie tjänst må dock allenast förenas sådan beställning å övergångsstat, vars innehavare ej är underkastad full tjänstgöringsskyldighet.

2 mom. Utöver vad i 1 mom. stadgas må förening icke ske

a) av ordinarie eller extra ordinarie tjänst med annan ordinarie eller extra ordinarie statlig tjänst eller med jämförlig kommunal befattning, med mindre delegerade, i fråga om ordinarie tjänst med stöd av riksdagens beslut, för visst fall därtill lämnat medgivande;

b) av ordinarie eller extra ordinarie tjänst, aspiranttjänst eller extra tjänst med statlig aspiranttjänst eller extra tjänst eller med jämförlig kommunal befattning, med mindre vederbörande myndighet därtill lämnat medgivande.

Förening av tjänst med tjänstebefattning eller uppdrag.

1 mom. För förening av ordinarie eller extra ordinarie tjänst med tjänstebefattning eller därmed jämförligt uppdrag i andra fall än i 6 § avses eller med uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk, bolag, förening eller inrättning, som har till ändamål att driva rörelse inom industri, handel, transport-, bank- eller försäkringsväsen eller annan näringsgren eller vars verksamhet eljest har huvudsakligen ekonomiskt syfte, fordras särskilt tillstånd av vederbörande myndighet, så framt icke myndigheten tillsatt tjänstebefattningen eller meddelat uppdraget eller ock fråga är om uppdrag såsom ledamot i styrelsen för postsparbanken eller banken för internationell betalningsutjämning.

Tillstånd, varom i detta moment är fråga, må beviljas endast för såvitt innehavet av befattningen eller uppdraget prövas icke inverka hinderligt för utövandet av den tjänst, varmed förening skulle ske. Tillstånd bör avse viss tid.

2 mom. Föranleder befattning eller uppdrag, att tjänsteman tillfälligtvis icke kan bestrida sin tjänst, skall han göra framställning om ledighet i erforderlig omfattning.

3 mom. Justitieombudsman och militieombudsman må ej under sin ämbets tid utöva tjänst, uppdrag eller befattning, som enligt vad därom är föreskrivet icke må förenas med justitieråds- eller regeringsrådsämbete.

I fråga om förbud i andra fall för tjänsteman vid visst verk eller för innehavare av viss tjänst att åtaga sig visst uppdrag eller att utöva verksamhet, som ej lämpligen bör förenas med hans tjänst, äger vederbörande myndighet utfärda erforderliga föreskrifter.

Vikariatsförordnanden m. m.

1 mom. Då det prövas erforderligt att uppehålla ordinarie, extra ordinarie eller extra tjänst med vikarie och därför anlitas innehavare av lönegradsplacerad statlig tjänst, må tjänstemannen utan förändring av anställningen meddelas *vikariatsförordnande* å tjänsten. Sådant förordnande må kunna meddelas jämväl i det fall, att tjänstens innehavare för handläggning av visst ärende eller viss grupp av ärenden inom verket eller eljest för fullgörande av särskilt åliggande i tjänsten erhållit befrielse helt eller delvis från övriga honom åliggande tjänstegörsmål.

Kan ordinarie eller extra ordinarie tjänst förutses komma att uppehållas på förordnande med full tjänstgöring under minst sex månader i följd, skall, så framt icke delegerade för visst fall eller viss grupp av fall annorlunda beslutit, *vikariatslöneförordnande* snarast möjligt meddelas å tjänsten. Delegerade må jämväl eljest, då särskilda skäl därtill föranleda, medgiva att vikariatslöneförordnande å tjänst av angivna slag må meddelas.

Vikariatslöneförordnande skall, om ej annat följer av beslut, som meddelats av delegerade eller, efter delegerades bemyndigande, av vederbörande myndighet, meddelas i den ordning, i förekommande fall efter kungörande till ansökning, som är stadgad för tillsättande av den tjänst förordnandet avser. Vikariatslöneförordnande må icke meddelas annan än den, som äger

behörighet för tjänst av det slag förordnandet avser och i övrigt är fullt lämplig för förordnandet. Ifrågakommer till sådant förordnande annan än den, som innehar lönegradsplacerad statlig tjänst, skall han i stället anställas som extra tjänsteman med placering i lönegrad med samma ordningsnummer, som gäller för den uppehållna tjänsten.

Tjänsteman må endast under förutsättning att det uppenbarligen är be-
tingat av statens intressen förordnas att uppehålla tjänst, som är lägre än
den han innehar eller å vikariatslöneförordnande uppehåller.

2 mom. Innehavare av lönegradsplacerad statlig tjänst må, där ej dele-
gerade annorlunda beslutit, kunna meddelas förordnande, vilket utan att
innebära vikariat å viss tjänst avser bestridande av göromål, som eljest
ankomma på tjänstemän i viss högre lönegrad. Beträffande sådant *förord-
nande att bestrida göromål* skall vad i 1 mom. stadgas äga motsvarande
tillämpning.

9 §.

Stationeringsort. Ortsgrupper.

Tjänstemans *stationeringsort* bestämmes av vederbörande myndighet
med iakttagande av de bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar för statsför-
valtningen i övrigt.

Beträffande fördelningen av orterna i riket å olika *ortsgrupper* skall
gälla vad härutinnan av Kungl. Maj:t fastställes för statsförvaltningen i
övrigt.

10 §.

Tjänstgöringsföreskrifter. Tjänstgöringstidens längd och fördelning.

1 mom. Tjänsteman är underkastad de *tjänstgöringsföreskrifter*, som
meddelas i för vederbörande verk gällande reglementen, instruktioner, stad-
gar eller andra bestämmelser.

Angående tjänstemans ställning vid arbetskonflikter gäller vad därom
må vara stadgat beträffande tjänstemän vid statsförvaltningen i övrigt.

2 mom. För extra ordinarie tjänsteman, aspirant eller extra tjänsteman
gäller i fråga om *tjänstgöringstidens längd* vad som tillämpas för jämförlig
ordinarie tjänsteman. Extra ordinarie tjänsteman, aspirant eller extra tjän-
steman må dock kunna anställas för tjänstgöring, vid vilken tjänstgörings-
tiden för dag eller längre tidsperiod räknat är avkortad sålunda, att den
motsvarar hälften eller större del av den, som tillämpas för jämförlig
ordinarie tjänsteman.

3 mom. Där arbetets behöriga gång kräver *tjänstgöring å sön- eller helg-
dag*, skall tjänsteman, om ej vederbörande myndighet av särskilda skäl an-
norlunda bestämt, beredas frihet från tjänstgöring minst varannan sådan
dag.

11 §.

Tjänstemans skyldighet att uppehålla annan tjänst.

Tjänsteman är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt
högst tre månader av ett och samma kalenderår *uppehålla högre tjänst* vid
det verk han tillhör.

12 §.

Tjänstemans skyldighet att underkasta sig läkarundersökning.

Tjänsteman är skyldig att underkasta sig läkarundersökning enligt vad därom särskilt stadgas.

13 §.

Ordinarie tjänstemans förflyttningskyldighet m. m.

Innehavare av ordinarie tjänst, vilken tillsatts medelst fullmakt eller konstitutorial, är pliktig att låta förflytta sig till annan stationeringsort eller annan ordinarie tjänst vid det verk han tillhör liksom ock, därest delegerade på framställning av vederbörande myndighet så pröva lämpligt, till ordinarie tjänst vid annat riksdagens verk. Tjänsteman, som nu sagts, är vidare pliktig att, där så av organisatoriska skäl finnes påkallat, efter beslut av riksdagen låta förflytta sig till civil tjänst inom statsförvaltningen i övrigt eller till tjänstgöring hos bankaktiebolag, i vilket staten innehar mer än hälften av aktiekapitalet.

14 §.

Ordinarie tjänstemans avgångsskyldighet.

Ordinarie tjänsteman är skyldig att avgå från tjänsten under förutsättningar, som angivas i gällande tjänstepensionsreglemente.

15 §.

Icke-ordinarie tjänstemans entledigande.

1 mom. Entledigande av extra ordinarie tjänsteman eller aspirant skall föregås av skriftlig uppsägning. Därvid skola iakttagas följande uppsägningstider:

 beträffande *extra ordinarie tjänsteman* minst tre månader, om uppsägning sker från vederbörande myndighets sida, och minst en månad, om uppsägning sker från tjänstemannens sida, samt

 beträffande *aspirant* minst en månad, oavsett från vilken sida uppsägning sker.

I den mån särskilda förhållanden därtill föranleda, må dock myndigheten kunna besluta, att viss eller vissa extra ordinarie tjänstemän, vilkas arbete är av mera kvalificerad art, skola iakttaga längre uppsägningstid än ovan sagts. Sådant beslut är icke gentemot tjänstemannen gällande, med mindre denne före tjänstens tillträdande underrättats om den längre uppsägningstiden samt uppgift om densamma intagits i tillsättningshandlingen.

2 mom. I fråga om *extra tjänsteman* må vederbörande myndighet kunna besluta, att entledigande skall föregås av skriftlig uppsägning. Sådant beslut är icke gentemot tjänstemannen gällande, med mindre denne före tjänstens tillträdande underrättats om att skriftlig uppsägning skall iakttagas samt uppgift härom intagits i tillsättningshandlingen. Uppsägningstiden skall utgöra en månad, oavsett från vilken sida uppsägning sker, eller den kortare tid, som angivits i tillsättningshandlingen.

3 mom. Vederbörande myndighet äger med tjänstemannen överenskomma om ändring i vad som eljest må gälla angående uppsägning.

4 mom. Utan iakttagande av eljest gällande bestämmelser om uppsägning skall anställningen upphöra, då tjänsteman i fall, som nedan angivas, övergår till annan statlig tjänst, nämligen

a) då extra ordinarie tjänsteman övergår till lika hög eller högre ordinarie tjänst eller till högre extra ordinarie tjänst samt

b) då aspirant eller extra tjänsteman övergår till lika hög eller högre ordinarie eller extra ordinarie tjänst eller till högre aspirant- eller extra tjänst.

Bestämmelserna angående uppsägning skola vidare icke gälla då anställningen är tidsbegränsad eller fråga är om entledigande på grund av tjänstefel.

Angående entledigande av extra ordinarie tjänsteman i samband med pensionering stadgas i gällande tjänstepensionsreglemente.

16 §.

Lönenämnd.

För beredning av ärenden, vilka angå tillämpningen av detta reglemente jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser, skall finnas en nämnd, *lönenämnden för riksdagens verk*.

Denna nämnd, i vilken löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena böra vara representerade, skall bestå av sju ledamöter, vilka jämte lika antal suppleanter för dem tillsättas av bankoutskottet varje gång för en tid av tre år. Bland de sålunda tillsatta förordnar bankoutskottet ordförande och vice ordförande.

Instruktion för nämnden utfärdas av bankoutskottet.

17 §.

Delegerade för riksdagens verk.

1 mom. Delegerade för riksdagens verk utgöras av två av fullmäktige i riksbanken och två av fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka vederbörande fullmäktige inom sig utse för ett år åt gången, samt ordföranden i styrelsen för riksdagsbiblioteket.

Gäller fråga, som enligt reglementet skall av delegerade avgöras, tjänsteman vid justitieombudsmansexpeditionen eller militieombudsmansexpeditionen, skall vederbörande ombudsman beredas tillfälle att deltaga i ärendets avgörande.

Instruktion för delegerade utfärdas av bankoutskottet.

2 mom. Den, som icke åtnöjes med delegerades beslut, äger däri hos bankoutskottet söka ändring genom besvär.

Missnöje med beslut skall, vid äventyr av talans förlust, skriftligen anmälas hos delegerade inom fjorton dagar efter den dag, då klaganden erhållit del av beslutet.

Besvären skola därefter, vid enahanda äventyr, inom ytterligare fjorton dagar ingivas till delegerade, vilka hava att så snart ske kan överlämna besvären jämte eget utlåtande till bankoutskottet.

3 avd. Avlöningsbestämmelser.

I kap. Grundläggande bestämmelser om avlöning.

18 §.

Tjänstemans rätt till avlöningsförmåner m. m.

1 mom. Innehavare av i 1 § 2 mom. a) — d) avsedd tjänst äger på grund av sin anställning rätt till avlöningsförmåner under förutsättningar och enligt grunder, som stadgas i detta reglemente och de särskilda bestämmelser, vilka meddelas på grund av föreskrift i reglementet eller eljest utfärdas av delegerade, ävensom pensionsrätt i den mån så följer av gällande tjänste- och familjepensionsbestämmelser.

Utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest medgivits enligt beslut av riksdagen, må tjänsteman icke för tjänstgöring vid vederbörande verk åtnjuta ersättning eller förmån, så framt ej för uppdrag eller arbete, vilket kan anses falla utom tjänstemannens vanliga tjänstutövning, anvisats särskilda medel och den myndighet, varunder tjänstemannen lyder, finner skäl medgiva särskild gottgörelse.

2 mom. Då tjänsteman i fall, som avses i 6 §, frånträder utövningen av viss av honom innehavd tjänst på grund av att han samtidigt innehar annan i reglementet avsedd tjänst, skall han, om ej delegerade annat medgiva, allenast åtnjuta de med sistnämnda tjänst förenade avlöningsförmånerna.

3 mom. Under vikariatslöneförordnande skall tjänsteman avstå de med den innehavda tjänsten förenade avlöningsförmånerna och i stället åtnjuta de avlöningsförmåner, som tillkomma innehavare av sådan tjänst, som förordnandet avser.

4 mom. Tjänsteman, som utan något sitt förvällande förflyttats från högre till lägre ordinarie tjänst, skall i avlöningshänseende behandlas såsom innehavare av den högre tjänsten.

19 §.

Avlöningsförmåner av olika slag. Sammanträffande av förmåner.

1 mom. Avlöningsförmåner, som avses i denna avdelning, utgöras av: lön (2 kap.), semester och semesterersättning (3 kap.), vikariatsersättning och gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m. (4 kap.), särskilda ersättningar samt lönetillägg och tilläggsarvoden (5 kap.), tjänstebostad och tjänstedräkt samt andra förmåner in natura (6 kap.), sjukvård (7 kap.) samt begravningshjälp m. m. (8 kap.).

2 mom. Tjänsteman, vilken innehar tjänst med lönegradsbeteckningen Ca, Ce eller Cg och högst lönegradsnumret 22 eller med lönegradsbeteckningen Cf och högst lönegradsnumret 20, må för utförande av visst arbete kunna, efter därom träffad överenskommelse, i stället för å tjänsten eljest utgående kontanta avlöningsförmåner uppbära ersättning efter ackord eller beting, där så prövas lämpligt för tillgodoseende av statens intressen.

3 mom. På beslut av delegerade skall bero, om och i vad mån avdrag å lönen skall ske för tjänsteman, som åtnjuter *avlöning i beställning å reservstat vid försvaret*.

4 mom. Är tjänsteman berättigad att av statsmedel uppbära *tjänstepension eller årligt understöd*, beror på beslut av delegerade, om och i vad mån av sådan anledning avdrag å lönen skall ske. Vad sålunda stadgats äger icke tillämpning i fråga om reservpension eller däremot svarande engångsbelopp.

2 kap. Lönen.

20 §.

Lönegradernas konstruktion.

1 mom. Lönegraderna med beteckningen *Ca, Ce* eller *Cg* omfatta de löneklasser, som angivas i följande tabell.

Lönegrad med		Omfattar löneklasserna					Lönegrad med		Omfattar löneklasserna				
beteckning	nr	a	b	c	d	å löneplan nr	beteckning	nr	a	b	c	d	å löneplan nr
		nr							nr				
Ca, Ce, Cg	1	1	2	3	4	1	Ca, Ce, Cg	20	20	21	22	23	1
	2	2	3	4	5			21	21	22	23	24	
	3	3	4	5	6			22	22	23	24	25	
	4	4	5	6	7			23	23	24	25	26	
	5	5	6	7	8			24	24	25	26	27	
	6	6	7	8	9			25	25	26	27	28	
	7	7	8	9	10			26	26	27	28	29	
	8	8	9	10	11			27	27	28	29	30	
	9	9	10	11	12			28	28	29	30	31	
	10	10	11	12	13			29	29	30	31	32	
	11	11	12	13	14			30	30	31	32	33	
	12	12	13	14	15			31	31	32	33	34	
	13	13	14	15	16			32	32	33	34	35	
	14	14	15	16	17			33	33	34	35	36	
	15	15	16	17	18			34	34	35	36	37	
	16	16	17	18	19			35	35	36	37	38	
	17	17	18	19	20			36	36	37	38	39	
	18	18	19	20	21			37	37	38	39	40	
	19	19	20	21	22								

Löneklasserna hava, alltefter sin ordning inom vederbörande lönegrad, i tabellen åsatts beteckningen a, b, c eller d.

Inom varje lönegrad skall den högsta löneklassen anses omfatta fyra lönerum, betecknade d_1 , d_2 , d_3 och d_4 . Att tjänsteman hänföres till högre lönerum än det lägsta medför icke, att han i sin tjänst erhåller högre avlöning, men är av betydelse i vissa fall, då tjänstemannen tillträder annan tjänst.

2 mom. Lönegrad med beteckningen *Cf* omfattar den löneklass å löneplan nr 1, som har samma nummer som lönegraden.

Lönegrad med beteckningen *Cp* eller *Cr* omfattar den löneklass å löneplan nr 2, som har samma nummer som lönegraden.

Grundläggande bestämmelser om löneklassplacering.

1 mom. Den, som tillträder tjänst, vars lönegrad omfattar flera löneklasser, skall, i den mån ej annat följer av bestämmelserna i 22—24 §§, vid tjänstetillträdet placeras i lönegradens lägsta löneklass och för varje tidsperiod, som nedan sägs, uppflyttas en löneklass inom lönegraden eller, då han uppnått dennas högsta löneklass, ett lönerum inom löneklassen, intill dess fjärde lönerummet uppnått.

Första tidsperioden utlöper vid utgången av det kalenderkvartal, under vilket tre år förflutit från tjänstetillträdet. Om från periodens början förekommit mer än 120 dagar, vilka enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser icke må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning, skall i stället gälla, att perioden utlöper vid utgången av det kalenderkvartal, då från periodens början infallit 976 dagar, vilka enligt samma bestämmelser må tillgodoräknas för sådan uppflyttning.

Andra tidsperioden och följande tidsperioder räknas på motsvarande sätt, varje period från ingången av det kalenderkvartal från och med vilket uppflyttning skett.

2 mom. Bestämmelserna i 1 mom. äga motsvarande tillämpning i fråga om den, som tillträder vikariatslöneförordnande.

Löneklassplacering med hänsyn till tidigare innehavd tjänst.

1 mom. Tjänstemans placering och uppflyttning i löneklass (lönerum) sker med hänsyn till tidigare innehavd tjänst enligt vad i denna paragraf sägs, därest han tillträder tjänst med lönegradsbeteckningen *Ca*, *Ce* eller *Cg* och tidigare innehafvt tjänst med någon av dessa lönegradsbeteckningar, dock att hänsyn icke må tagas till tjänst, efter vars frånträdande tjänstemannen under en sammanhängande tid av tre år icke vid något tillfälle innehafvt lönegradsplacerad statlig tjänst, statlig anställning med avlöning enligt kollektivavtal eller anställning, vilken enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser skall i förevarande hänseende jämföras med tjänst eller anställning av angivet slag.

Vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf skall iakttagas, att vikariatslöneförordnande likställas med innehav av sådan tjänst, som förordnandet avser, samt

att med tidigare tjänst avses jämväl tjänst, som bibehålles efter tillträddet av den nya tjänsten (vikariatslöneförordnandet).

2 mom. Tjänsteman skall placeras och uppflyttas i löneklass (lönerum),
a) om den nya tjänsten är *högre* än den senast innehavda (befordran, vikariatslöneförordnande å högre tjänst m. m.): enligt den vid reglementet såsom *bilaga A* fogade placeringstabellen med tillhörande anvisningar, tillämpad med utgångspunkt från den senast innehavda tjänsten,

b) om den nya tjänsten är *lika hög* som den senast innehavda (transport, övergång från vikariatslöneförordnande till tjänst i samma lönegrad m. m.): som om tjänstemannen tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde den senast innehavda tjänsten, samt

c) om den nya tjänsten är *lägre* än den senast innehavda (övergång till lägre tjänst frivilligt eller tvångsvis i annat fall än i 18 § 4 mom. avses, upphörande av vikariatslöneförordnande å högre tjänst m. m.): som om tjänstemannen tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde den senast innehavda tjänsten.

Har tjänsteman tidigare innehaft, i fall som avses under a) högre tjänst än den senast innehavda och i fall som avses under c) lägre, lika hög eller högre tjänst, skall tjänstemannen, om det är för honom förmånligare, placeras och uppflyttas i löneklass (lönerum)

antingen enligt ovannämnda placeringstabell med tillhörande anvisningar, tillämpad med utgångspunkt från den senast innehavda tjänst, som är lägre än den nya, eller från dessförinnan innehavd tjänst, som är högre än den förstnämnda men ändock lägre än den nya tjänsten,

eller som om tjänstemannen tillträtt den nya tjänsten redan då han först tillträdde lika hög eller högre tjänst.

Där enligt ovan meddelade bestämmelser tjänsteman skall placeras och uppflyttas som om han tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde viss annan tjänst, skall, om de båda tjänsterna icke innehafts i en följd, för löneklassuppflyttning tillgodoräknas den mellanliggande tiden, i den mån tjänstemannen därunder innehaft lönegradsplacerad statlig tjänst, som är lika hög som eller högre än den nya tjänsten, dock ej dagar, vilka icke må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning.

23 §.

Löneklassplacering med hänsyn till tidigare innehavd anställning enligt kollektivavtal.

Den, som tillträder tjänst med lönegradsbeteckningen *Ca*, *Ce* eller *Cg* eller vikariatslöneförordnande å sådan tjänst, skall, om detta är för honom förmånligare än en tillämpning av bestämmelserna i 21 eller 22 §, enligt vad i denna paragraf sägs placeras och uppflyttas i löneklass (lönerum) med hänsyn till tidigare efter fyllda 18 år hos staten innehavd anställning med avlöning enligt *kollektivavtal*;

dock att hänsyn icke må tagas till anställning, efter vars frånträdande tjänstemannen under en sammanhängande tid av tre år icke vid något tillfälle innehaft lönegradsplacerad statlig tjänst, statlig anställning med avlöning enligt kollektivavtal eller anställning, vilken enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser skall i förevarande hänseende jämnställas med tjänst eller anställning av angivet slag.

Tjänstemannen placeras och uppflyttas enligt det av följande *alternativ*, som är för honom förmånligast.

a) Tjänstemannen placeras i den löneklass, vari vid beräkning enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser lönen närmast överstiger hans senaste kollektivavtalsavlöning, dock att placering må ske högst i första lönerummet av lönegradens högsta löneklass.

b) Tjänstemannen placeras och uppflyttas i löneklass med tillgodoräkning i följande omfattning av i första stycket avsedd sammanlagd anställningstid, nämligen

vid tillträde av tjänst med högst lönegradsnumret 14: tid utöver 6 år, dock högst 6 år;

vid tillträde av tjänst med lönegradsnummer 15 eller 16: tid utöver 9 år, dock högst 6 år; samt

vid tillträde av tjänst med lönegradsnumret 17: tid utöver 9 år, dock högst 3 år.

Vid tillämpning av bestämmelserna under b) skall varje hel treårsperiod, som tillgodoräknas, medföra uppflyttning en löneklass. Tid, som icke uppgår till hel treårsperiod, skall anses vara förlagd omedelbart före tidpunkten för den nya tjänstens tillträdande och oavkortad tillgodoräknas för löneklassuppflyttning med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 21 § 1 mom. andra stycket.

24 §.

Löneklassplacering enligt särskilda beslut och bestämmelser.

Delegerade äga, om och i den mån så prövas skäligt, meddela beslut eller utfärda bestämmelser, varigenom i visst fall eller viss grupp av fall för månligare placering eller uppflyttning i löneklass (lönerum) inom lönegraden må erhållas än som följer av bestämmelserna i 21—23 §§.

25 §.

Lön enligt högre löneklass än den, vari tjänsteman är placerad.

1 mom. För *bibehållande vid tjänsten* av den, som innehar tjänst i lönegrad omfattande flera löneklasser, äga delegerade, där tjänstemannen är särskilt kvalificerad för tjänsten och det anses påkallat av statens intresse, medgiva, att tjänstemannen må *åtnjuta lön* enligt i löneplanen upptagen högre löneklass, dock högst enligt den löneklass, vars nummer med två enheter överstiger numret för högsta löneklassen inom lönegraden. Sådant medgivande innebär icke ändring i tjänstemannens löneklassplacering.

2 mom. Tjänsteman, som *på grund av något sitt förvållande förflyttats* från högre till lägre ordinarie tjänst, äger åtnjuta lön lägst enligt den löneklass han tillhörde omedelbart före förflyttningen, ändå att han icke är placerad i sagda löneklass.

26 §.

Lönebeloppet inom vederbörande löneklass.

1 mom. *Lönerna för varje löneklass* framgå av statens löneplansförordning.

Inom löneklass å löneplan nr 1 bestämmes tjänstemans lön efter den *ortsgrupp*, till vilken hans stationeringsort blivit hänförd.

2 mom. För *icke-ordinarie tjänsteman, som är anställd för avkortad tjänstgöring*, skall lönen minskas med så stor del, som svarar mot avkortningen.

Vid tillämpning härav skall iakttagas, att månadslön, som efter minskning slutar på öretal, skall jämkas till närmaste krontal eller, om den slutar på 50 öre, till närmast högre krontal samt att daglön, som efter minskning icke slutar å helt femtal ören, skall jämkas till närmaste femtal.

27 §.

Tid varunder lön utgår. Löneavdrag och avdragsgrupper.

1 mom. Lönen *utgår* från och med den dag tjänsten enligt utnämning- eller annan tillsättningshandling tillträdades, till och med den dag tjänsten frånträdades, med iakttagande av bestämmelserna i 18 och 19 §§.

Tjänsteman är skyldig att vidkännas *löneavdrag* i enlighet med bestämmelserna i 2 och 3 mom. här nedan samt 28 §, i den mån ej annat beslutes med stöd av viss i reglementet meddelad bestämmelse eller delegerade med hänsyn till särskilda omständigheter finna skäl att för visst fall annorlunda bestämma.

2 mom. Löneavdragen äro av tre slag, A-, B- och C-avdrag.

A-avdraget framgår av statens löneplansförordning. För icke-ordinarie tjänsteman, som är anställd för tjänstgöring med avkortad tjänstgörings-tid, skall tillämpas ett i förhållande till månadslönens minskning reducerat A-avdrag, i förekommande fall jämkat på sätt i 26 § 2 mom. andra stycket stadgas i fråga om daglön.

B-avdraget är dubbelt så stort som A-avdraget.

C-avdraget är lika med lönen, i förekommande fall bestämd under iakttagande av föreskrifterna i 26 § 2 mom.

Då tjänstledighet eller annat förhållande, som skall medföra löneavdrag, föreligger under allenast del av dag (*partiell tjänstledighet m. m.*), tillämpas det avdragsbelopp, som belöper på denna del av dagen.

3 mom. I fråga om löneavdrag vid tjänstledighet skall tjänsteman tillhöra någon av följande tre *avdragsgrupper*, nämligen

grupp 1, vartill hänföras aspiranter och extra tjänstemän med mindre än 6 anställningsmånader,

grupp 2, vartill hänföras aspiranter och extra tjänstemän med minst 6 men mindre än 36 anställningsmånader, samt

grupp 3, vartill hänföras övriga tjänstemän.

Beträffande vad som härvid skall förstås med anställningsmånad skola gälla de bestämmelser, som Kungl. Maj:t meddelar för statsförvaltningen i övrigt.

28 §.

De fall då löneavdrag skall tillämpas.

I. Tjänstledighet: Tjänsteman äger åtnjuta lön under de förutsättningar och i den omfattning, som framgå av efterföljande tabell, men skall i övrigt vidkännas C-avdrag. För aspirant eller extra tjänsteman skola tillämpas bestämmelserna för den avdragsgrupp tjänstemannen vid tjänstledighetens början tillhör.

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
<p><i>1. Offentligt uppdrag.</i></p> <p>a) Uppdrag såsom ledamot av riksdagen eller kyrkomötet eller att vara riksdagens revisor.</p> <p>b) Uppdrag, där ersättning ej utgår eller utgår allenast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag och tjänstemannen icke medgivits rätt till gottgörelse för de avlöningsförmåner han under ledigheten avstått, i den mån ej fråga är om uppdrag som avses under a).</p> <p><i>2. Militärtjänstgöring, då krigsavlösningsreglementet är å tjänstemannen tillämpligt.</i></p> <p><i>3. Militärtjänstgöring, då krigsavlösningsreglementet icke är å tjänstemannen tillämpligt.</i></p> <p>a) Värnpliktstjänstgöring, som fullgöres det år den värnpliktige fyller 23 år eller därefter.</p> <p>b) Frivillig befodrings- eller repetitionskurs eller med sådan kurs jämställd annan kurs eller övning, vilken erfordras för vinnande eller bibehållande av viss tjänstegrad såsom värnpliktigt befäl.</p> <p>c) Tjänstgöring, vilken åligger anställningshavare i reserven, beställningshavare å reservstat eller övergångsstat samt officer i väg- och vattenbyggnadskåren. Kaptens-, fanjunkar- eller flaggunderofficerskurs för anställningshavare i reserven.</p> <p>d) Hemvärnsövning, hemvärns- eller driftvärnskurs eller sammanträde med hemvärnets eller driftvärnets representations- eller verkställande organ.</p> <p>e) Tjänstgöring såsom eller utbildning till lotta.</p> <p><i>4. Arbete av synnerlig vikt för folkförsörjningen eller av därmed jämförligt allmänt intresse.</i></p> <p><i>5. Iakttagelser, studier eller arbete av betydelse för verket eller för tjänstemannens kompetens för viss uppgift eller befattnin inom verket.</i></p>	<p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med A-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 32 dagar av ett och samma kalenderår.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 14 dagar av ett och samma kalenderår.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 3: Oavkortad lön a) därest vederbörande myndighet så förordnar med hänsyn till att iakttagelserna, studierna eller arbetet prövas på ett påtagligt sätt kunna tjäna verkets intressen, b) beträffande tjänsteman vid riksbanken eller riksgäldskontoret vid studier i utlandet, vilka i annat fall än under a) avses av vederbörande myndighet prövas erforderliga för den fackliga utbildningen, samt c) då tjänstledighet erhållits för deltagande på egen begäran i utbildningskurs vid verket. I andra fall lön med B-avdrag sammanlagt högst 120 dagar under loppet av fem på varandra följande kalenderår, dock högst 120 dagar av den tid, under vilken tjänstemannen innehar tjänst inom lönegrad med ett och samma ordningsnummer.</i></p>

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
<p>6. Sjukdom m. m.</p> <p>a) Sjukdom eller förlust av arbetsförmågan, föranledd av i <i>tjänsten</i> inträffad händelse, som enligt allmän lag är att hänföra till olycksfall i arbete, eller av våld eller misshandel, för vilken tjänstemannen blivit utsatt på grund av tjänsten.</p> <p>I <i>tjänsten</i> ådragen 1) yrkessjukdom, varom förmåles i gällande lag om försäkring för vissa yrkessjukdomar eller 2) smittsam sjukdom, som enligt gällande epidemilag skall anmälas till vederbörande myndighet. Under tjänstgöring å utländsk ort ådragen svårare sjukdom, som där uppträder epidemiskt men ej alls eller allenast i sällsynta fall förekommer inom Sverige.</p> <p>Med tjänsten skall likställas annan statlig anställning, sådan icke-statlig anställning, vid vilken avlöning utgår enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, samt uppdrag för statens räkning.</p> <p>b) Sjukdom i andra fall än under a) avses eller tvångsvis anordnad läkarundersökning.</p> <p>c) Svag hälsas vårdande, då behovet av ledighet härför är behörigen styrkt.</p> <p>7. Havandeskap eller barnsbörd.</p> <p>8. Tjänstgöringsförbud till förekommande av smittas spridning.</p>	<p><i>Grupp 2:</i> Oavkortad lön under högst 180 dagars ledighet av en och samma tjänstledighetsorsak. Lön med B-avdrag i övrigt, så framt ej vederbörande myndighet på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att A-avdrag skall tillämpas eller att avdrag icke skall äga rum.</p> <p><i>Grupp 3:</i> Oavkortad lön.</p> <p><i>Grupp 2:</i> Lön med B-avdrag högst 180 dagar av ett och samma kalenderår eller, vid sjukdom som fortgår över årsskifte: högst 180 dagar i en följd.</p> <p><i>Grupp 3:</i> Oavkortad lön under högst följande antal dagar av ett och samma kalenderår:</p> <p>25 dagar för tjänstemän tillhörande lönegraderna Ca, Ce, Cf och Cg 1—14.</p> <p>20 dagar för tjänstemän tillhörande lönegraderna Ca, Ce, Cf och Cg 15—26 samt</p> <p>10 dagar för tjänstemän tillhörande övriga lönegrader.</p> <p>Oavkortad lön må likväl icke utgå, därest tjänstledigheten åtnjutes å tid, då tjänstemannen på grund av föreskriften i 29 § 2 mom. c) andra stycket icke skulle hava varit berättigad åtnjuta semester.</p> <p>Lön med A-avdrag i övrigt.</p> <p><i>Grupp 3:</i> Lön med B-avdrag.</p> <p><i>Grupp 2:</i> Lön med B-avdrag högst 120 dagar, dock ej för tid efter 120:e dagen från förlossningen.</p> <p><i>Grupp 3:</i> Lön med A-avdrag högst 120 dagar, dock ej för tid efter 120:e dagen från förlossningen.</p> <p><i>Grupp 2:</i> Oavkortad lön högst 180 dagar. Lön med B-avdrag i övrigt, så framt ej vederbörande myndighet på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att A-avdrag skall tillämpas eller att avdrag icke skall äga rum.</p> <p><i>Grupp 3:</i> Oavkortad lön.</p>

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
9. Flyttning, för vilken ersättning för flyttningskostnad utgår av statsmedel.	Grupp 3: Oavkortad lön högst 3 dagar.
10. Uppdrag inom sådan personalsammanslutning, som avser att tillvarata tjänstemännens intressen i tjänsten eller främja deras yrkesutbildning.	Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 15 dagar av ett och samma kalenderår.
11. Enskild angelägenhet av vikt.	Grupp 3: Lön med B-avdrag högst 15 dagar av ett och samma kalenderår.

II. Arbete vid vederbörande verk kan icke beredas innehavare av aspiranttjänst eller extra tjänst: Tjänstemannen skall, om han ej åtnjuter semester, vidkännas C-avdrag.

III. Avstängning från tjänstgöring m. m.: I fråga om avlöning till tjänsteman, som avstängts från tjänstgöring på grund av vägran att underkasta sig tvångsvis anordnad läkarundersökning, gäller vad därom särskilt stadgas.

Är tjänsteman avstängd från tjänstgöring av annan anledning än nyss sagts, kvarhållen av polismyndighet såsom misstänkt för brott eller häktad för brott, eller undergår han frihetsstraff, är han skyldig vidkännas C-avdrag, vederbörande myndighet likväl obetaget att, där så prövas skäligt, låta honom uppbära viss del av lönen. Finnes avstängningen hava varit obefogad, blir den kvarhållne ej häktad eller blir den kvarhållne eller häktade frikänd, skall löneavdrag ej tillämpas och innehållen lön utbetalas.

IV. Tjänsteman avhåller sig från tjänstgöring utan att hava erhållit ledighet eller kunna styrka giltigt förfall: Tjänstemannen skall vidkännas C-avdrag.

3 kap. Semester och semesterersättning.

29 §.

Semester.

1 mom. Tjänsteman äger rätt att erhålla semester under det antal dagar för helt år räknat (*årssemester*), som framgår av följande sammanställning.

Tjänstemän tillhörande	Till och med	Från och med
	det kalenderår, under vilket tjänstemannen fyller	
	39 år	40 år
avdragsgrupp 1 eller 2	20 dagar	20 dagar
avdragsgrupp 3:		
lönegraderna Ca, Ce, Cf och Cg 1—14	20 »	30 »
lönegraderna Ca, Ce, Cf och Cg 15—26	25 »	35 »
övriga lönegrader	35 »	45 »

Semestern erhålles å tid, som prövas lämplig med hänsyn till göromålens behöriga gång, under det löpande kalenderåret eller, om detta på grund av

tjänstgöringsförhållandena icke kunnat ske eller vederbörande myndighet i annat fall finner skäl därtill lämna medgivande, under tiden 1 januari—31 maj nästpåföljande år. Utan hinder av vad nu sagts må tjänsteman stationerad å ort inom riket, där kallortstillägg utgår, av vederbörande myndighet kunna medgivas att erhålla återstående semester under nästpåföljande år i följd med semester för detta år.

Kassörer och andra tjänstemän, som hava sig anförtrodd kassavård, äro pliktiga att begagna sig av semester, då sådant föreskrives av vederbörande myndighet.

Till vissa icke-ordinarie tjänstemän kan utgå *semesterersättning* enligt bestämmelserna i 30 §.

2 mom. Vid semesterns bestämmande skall iakttagas följande.

a) Innehaves i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst under alle-nast del av kalenderår, beräknas semestern i förhållande till tiden för tjänst-innehavet. Uppkommer därvid brutet dagantal, sker avrundning till när-maste hela dagantal. Uppgår den beräknade tiden till mindre än en halv dag, föreligger icke rätt till semester. Såsom undantag från vad nu sagts skall gälla, att tjänsteman, som avgår med rätt till ålders- eller förord-nandepension, äger åtnjuta den semester, som skulle tillkomma honom, om han kvarstode i tjänst till kalenderårets utgång.

Äro olika årssemestrar tillämpliga för skilda delar av samma kalenderår, beräknas semestern för varje del för sig, varefter den sammanlagda semes-tertiden avrundas på nyss angivet sätt. Härvid skall hänsyn ej tagas till anställningstid, för vilken semesterersättning utgått.

b) Har den, som tillträder i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst, under samma kalenderår innehaft annan anställning hos staten eller icke-statlig anställning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestäm-melser, skall, om semestern i denna anställning beräknas för löpande ka-lenderår, vad under a) stadgas äga motsvarande tillämpning.

Har tjänstemannen omedelbart före tjänstetillträdet innehaft sådan i nästföregående stycke omfördämd anställning, i vilken semestern icke be-räknas för löpande kalenderår, äger tjänstemannen i den tillträdde tjänsten erhålla i den tidigare anställningen intjänt men ej åtnjuten semester. Av den semester, vartill tjänstemannen eljest är berättigad enligt bestämmel-serna i denna paragraf, må han åtnjuta högst det antal semesterdagar, var-med årssemestern i den nya tjänsten befinnes överstiga den vid tjänstetill-trädet beräknade summan av intjänt men ej åtnjuten semester och tidigare under kalenderåret åtnjuten semester. Med åtnjuten semester skall jäm-ställas semestertid, för vilken semesterersättning uppburits.

c) Vidkännes tjänsteman C-avdrag å lönen av annan anledning än tjänst-ledighet för offentligt uppdrag, må semestern enligt av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt meddelade bestämmelser minskas med så stor del av årssemestern, som belöper på avdragstiden.

Har tjänsteman under innehav av anställning hos staten eller av icke-statlig anställning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestäm-melser — oavbrutet eller endast med kortare avbrott för tjänstgöring för-söksvis — under tiden 1 juli—31 december av annan anledning än tjänst-ledighet för offentligt uppdrag vidkänts C-avdrag å lönen, åtnjutit tjänst-ledighet, som avses i 28 § 1, punkt 6 b) eller c) eller punkt 11, eller åtnjutit semester, må han ej, med mindre vederbörande myndighet finner skäl där-till lämna medgivande, därefter erhålla semester förrän han minst 90 dagar

tjänstgjort i anställning, som nyss nämnts, eller fullgjort uppdrag för statens räkning.

d) Om semester åtnjutits såväl före som efter dag eller dagar, som äro tjänstefria, skall semestern anses hava omfattat jämväl den eller de mellanliggande dagarna, i den mån ej annat följer av beslut eller bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t för statsförvaltningen i övrigt. Om semester åtnjutits å del av dag, som i övrigt är tjänstefri till följd av partiell tjänstledighet, skall semestern anses hava omfattat hela nämnda dag.

30 §.

Semesterersättning.

Därest aspirant eller extra tjänsteman avgår ur statens tjänst eller avlider innan han åtnjutit den semester, vartill han vid avgången eller dödsfallet var berättigad enligt bestämmelserna i 29 §, äger tjänstemannen eller, om han avlidit, hans dödsbo erhålla semesterersättning. Semesterersättningen skall motsvara den lön, som tjänstemannen skulle hava erhållit under förlängd anställning det antal dagar, som den återstående semestern omfattar.

4 kap. Vikariatsersättning och gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.

31 §.

Vikariatsersättning.

1 mom. Då på grund av förordnande tjänsteman uppehåller högre ordinarie, extra ordinarie eller extra tjänst eller bestrider göromål, som eljest ankomma på tjänstemän i viss högre lönegrad, äger han, där ej fråga är om vikariatslöneförordnande, åtnjuta vikariatsersättning.

Härvid skall iakttagas,

att innehavare av aspiranttjänst behandlas som om han vore innehavare av sådan ordinarie eller extra ordinarie tjänst, som normalt utgör första befordringstjänst från aspiranttjänsten, samt

att innehavare av sådan extra tjänst, som enligt vederbörande myndighets beprövande motsvarar ordinarie eller extra ordinarie tjänst men är placerad i lönegrad med lägre ordningsnummer än denna, behandlas som om han i stället innehade en motsvarande ordinarie eller extra ordinarie tjänst.

2 mom. Vikariatsersättningen utgår enligt särskilda av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut utfärdade, såsom bilaga till statens löneplansförordning fogade tabeller med tillhörande anvisningar. I fall, som ej avses i tabellerna, bestämmas vikariatsersättningen av vederbörande myndighet.

Då förordnande undantagsvis meddelas att under del av dag uppehålla annan tjänst, skall vikariatsersättningen minskas i förhållande till ned sättningen av tjänstgöringstiden på den uppehållna tjänsten.

Vid vikariatsförordnande eller förordnande att bestrida göromål, som eljest ankomma på tjänstemän i viss högre lönegrad, skall, då så med hänsyn till göromålens art och omfattning finnes skäligt, vikariatsersättningen bestämmas till lägre belopp än som eljest skolat utgå.

32 §.

Gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.

1 mom. Där innehavare av tjänst med lönegradsbeteckningen Ca, Ce, Cf eller Cg undantagsvis måste anlitas för *övertidstjänstgöring*, må tjänstemannen kunna för sagda tjänstgöring erhålla gottgörelse i enlighet med bestämmelserna här nedan samt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t meddelar för statsförvaltningen i övrigt. Sådan gottgörelse må dock icke, med mindre delegerade därtill lämna medgivande, tillkomma den, som innehar eller å förordnande uppehåller tjänst i högre lönegrad än den 22:a, eller aspirant tillhörande högre lönegrad än den 20:e. Såsom förutsättning för gottgörelse skall vidare, där ej särskilda skäl till annat föranleda, gälla, att tjänsten enligt vederbörande myndighets beprövande avser arbete av sådant slag, att behovet och varaktigheten av övertidstjänstgöring kunna kontrolleras, och att tjänstemannen icke inom arbetsområdet utövar mera självständigt befäl.

Med övertidstjänstgöring förstås tjänstgöring utöver den, som av vederbörande myndighet fastställts såsom normal för den tjänst eller det slag av tjänstgöring, varom fråga är. Vad angår tjänsteman, som anställts för avkortad tjänstgöring, förstås med övertidstjänstgöring vad som överskjuter full tjänstgöring. Såsom övertidstjänstgöring anses icke tjänstgöring, vars fullgörande icke påkallats eller godkänts av vederbörande myndighet.

Med arbete å kvalificerad övertid förstås övertidstjänstgöring å natt, varmed här avses tiden mellan klockan 22 och 6, å sön- eller helgdag, påskafteon, midsommarafton eller julafton eller å tid, som infaller mellan klockan 18 och 22 å dag före sön- eller helgdag. Med arbete å enkel övertid förstås övertidstjänstgöring å annan tid än nu sagts.

2 mom. Gottgörelse för övertidstjänstgöring skall, i den mån så kan ske, utgå i form av ledighet från annan tjänstgöring. Tiden för sådan *kompensationsledighet* skall motsvara en och en halv gånger den tid övertidstjänstgöringen omfattat. Kompensationsledighet för arbete, som utförts å kvalificerad övertid, skall likväl, om den beredes å annan tid än sådan, å vilken övertidstjänstgöring anses utgöra arbete å kvalificerad övertid, omfatta dubbelt så lång tid som den, varunder övertidstjänstgöringen fullgjorts.

3 mom. I den mån gottgörelse för fullgjord övertidstjänstgöring icke kan i enlighet med vad i 2 mom. sägs beredas genom ledighet, äger tjänstemannen för densamma åtnjuta *övertidsersättning*.

Övertidsersättningen för timme vid arbete å enkel övertid och vid arbete å kvalificerad övertid framgår av statens löneplansförordning. För tjänsteman skall, där ej annat bestämmes av vederbörande myndighet, tillämpas den övertidsersättning, som gäller för den löneklass och ortsgrupp, efter vilken han åtnjuter lön. För övertidsarbete, som utförts å högre tjänst, utan att tjänstemannen i denna tjänst åtnjuter vikariatslön, skall dock övertidsersättningen utgå med belopp, som gäller för löneklassen närmast över den, efter vilken tjänstemannen åtnjuter lön, eller för den högre löneklass, som utgör lägsta löneklassen inom den uppehållna tjänstens lönegrad. För övertidsarbete, som frivilligt utförts å lägre tjänst, må övertidsersättningen icke utgå med högre belopp än som gäller för högsta löneklassen i den lägre tjänstens lönegrad.

I intet fall må övertidsersättning utgå enligt högre löneklass än den 25:e.

4 mom. Där tjänsteman, som är anställd för avkortad tjänstgöring, undantagsvis måste anlitas för tjänstgöring jämväl å sådan dag eller del av dag, under vilken han med hänsyn till den för honom gällande anställningen eljest icke skolat tjänstgöra, äger han härför åtnjuta *fyllnadslön*. Denna skall för hel dag vara lika med daglönen och för del av dag utgöras av den därpå belöpande delen av daglönen. Med daglön förstås härvid det belopp, som skulle hava utgjort tjänstemannens daglön, om han varit anställd för full tjänstgöring.

Vad i första stycket sagts skall gälla jämväl vid förordnande att uppehålla annan tjänst, som är lika hög som eller högre än tjänstemannens egen tjänst, så framt icke vikariatslön utgår.

5 kap. Särskilda ersättningar samt lönetillägg och tilläggsarvoden.

33 §.

Särskilda ersättningar.

1 mom. Angående *ersättning vid resa* inom riket för förrättning i statens ärenden gäller vad därom stadgas i allmänna resereglementet och i särskilda av delegerade meddelade föreskrifter.

För tjänsteresa utom riket utgår ersättning enligt grunder, som fastställas av vederbörande myndighet.

2 mom. Tjänsteman, som vid semesters inträde tjänstgör å annan ort än stationeringsorten eller som vid semesters upphörande skall tjänstgöra å sådan annan ort, äger, om i 1 mom. avsett fall ej föreligger, åtnjuta *resekostnadsersättning* för av honom vid semesterns inträde eller upphörande företagen resa mellan tjänstgörings- och stationeringsorterna. Företager tjänstemannen inom riket resa mellan tjänstgöringsorten och annan ort än stationeringsorten, må han åtnjuta ersättning för densamma, dock icke med högre belopp än som motsvarar beräknad resekostnad för resa mellan tjänstgörings- och stationeringsorterna. Här meddelade bestämmelser skola allenast gälla beträffande resor i samband med semester omfattande minst sex dagar i följd. Angående grunderna för resekostnadsersättnings beräkning i här avsedda fall skall gälla, vad därom förordnats för statsförvaltningen i övrigt.

Därest tjänsteman efter semesterns inträde men före utgången av densamma återkallas till tjänstgöring, beror på prövning av vederbörande myndighet, i vad mån ersättning av statsmedel må utgå för av tjänstemannen företagen resa, som står i samband med semesterns avbrytande.

3 mom. Under tjänstgöring å annan ort inom riket än stationeringsorten äger tjänsteman åtnjuta *tjänstgöringstraktamente* enligt de bestämmelser, som gälla för statsförvaltningen i övrigt, dock icke i något fall till högre belopp än den för tjänstemannen enligt allmänna resereglementet bestämda traktamentsersättningen. Tjänsteman, för vilken fast stationeringsort ej bestämts, må av vederbörande myndighet tilldelas tjänstgöringstraktamente under högst 90 dagar efter förändring av tjänstgöringsort.

4 mom. Tjänsteman må åtnjuta *ersättning för flyttningskostnad* i enlighet med de bestämmelser, som gälla för statsförvaltningen i övrigt.

5 mom. Direktören vid riksbankens pappersbruk äger uppbära *representationsbidrag* med högst 2 000 kronor för år räknat, enligt grunder som bestämmas av fullmäktige i riksbanken.

34 §.

Kallortstillägg.

1 mom. Till tjänsteman stationerad å sådan ort inom rikets nordliga delar, där vistelsen på grund av klimatiska förhållanden och levnadsbetingelserna i övrigt kan anses medföra avsevärda olägenheter i fysiologiskt hänseende, utgår, i den mån ej annat följer av vad nedan stadgas, *kallortstillägg* med följande för olika kallortsklasser bestämda belopp för år räknat, nämligen

för kallortsklass	I	96 kronor
»	»	II 156 »
»	»	III 240 »
»	»	IV 360 »
»	»	V 540 »
»	»	VI 720 »

För tjänsteman, som är anställd för avkortad tjänstgöring, skall tillämpas ett i förhållande till avkortningen minskat kallortstillägg.

Kallortstillägg skall avstås för tid, då tjänstemannen vidkännes C-avdrag å lönen.

2 mom. I fråga om de orter, där kallortstillägg må utgå, samt dessa orters fördelning å de olika kallortsklasserna skall tillämpas, vad härutinnan gäller för statsförvaltningen i övrigt.

35 §.

Tilläggsarvoden.

1 mom. Efter bestämmande av vederbörande fullmäktige må *tilläggsarvode* utgå till vice riksbankschef, som ej är fullmäktig, med högst 7 000 kronor, till riksgäldsdirektör, som ej är fullmäktig, med högst 4 000 kronor samt till direktörerna vid riksbankens pappersbruk och sedeltryckeri med högst 2 000 kronor, allt för år räknat.

2 mom. För tid, då till tilläggsarvode berättigad tjänsteman vidkännes löneavdrag, skall, allt efter det fråga är om A-, B- eller C-avdrag, arvodet minskas med en fjärdedel eller hälften eller helt avstås.

36 §.

Ställföreträdarvoden.

1 mom. Bankokommissarie, som förordnas att vara ställföreträdande sektionsschef, må av fullmäktige i riksbanken tillerkännas *ställföreträdararvode* med högst 2 400 kronor för år.

2 mom. Till tjänsteman, som förordnas att vara riksgäldsdirektörens ersättare, må efter bestämmande av fullmäktige i riksgäldskontoret utgå *ställföreträdararvode* med högst 2 400 kronor för år.

Därest till ersättare förordnas fullmäktig, äger denne åtnjuta ersättning med belopp, som fastställes av fullmäktige.

Hava fullmäktige vid förfall för riksgäldsdirektörens ersättare förordnat annan att fullgöra riksgäldsdirektören åvilande göromål (tillfällig ersät-

tare), äga fullmäktige bestämma den särskilda ersättning, som i anledning härav provas böra utgå till den förordnade.

3 mom. Ställföreträdararvode skall avstås för tid, då vederbörande tjänsteman vidkännes C-avdrag å lönen.

37 §.

Gratifikation eller belöning.

Gratifikation eller *belöning* må kunna tilldelas tjänsteman, därest medel för sådant ändamål finnas anvisade.

6 kap. Tjänstebostad, tjänstedräkt och andra förmåner in natura.

38 §.

Tjänstebostad m. m.

1 mom. Därest åt tjänsteman anvisas tjänstebostad, som till beskaffenhet och storlek överensstämmer med vad därom föreskrives i gällande hälsovårdsstadga och i särskilda av vederbörande myndighet meddelade bestämmelser, är han *skyldig mottaga* tjänstebostaden.

Skyldighet att mottaga av staten ägd eller disponerad tjänstebostad, för vilken enligt vad nedan i denna paragraf sägs ersättning skall utgå, föreligger likväl endast, om bostadens upplåtande är påkallat ur tjänstesynpunkt.

Tjänsteman, som är skyldig att mottaga honom anvisad tjänstebostad, är ock skyldig att *bebo* densamma.

2 mom. Har åt tjänsteman anvisats av staten ägd eller disponerad tjänstebostad, som han är skyldig mottaga, skall han för densamma månadsvis i efterskott erlägga ersättning genom avdrag å avlöningen eller genom kontant inbetalning, i den mån utgående avlöningsbelopp ej förslår till avdraget (*hyresavdrag*).

Ersättningen skall bestämmas med hänsyn till det pris, som å orten i allmänhet gäller för lägenhet, vilken beträffande storlek och bekvämlighet samt beskaffenhet i övrigt kan anses likvärdig med tjänstebostaden. Vid ersättningens bestämmande skola jämväl beaktas bostadens belägenhet och dess karaktär av tjänstebostad. I ersättningen skall i förekommande fall inbegripas gottgörelse för centraluppvärmning eller annan särskild förmån, som kan följa med bostaden. I övrigt skola vid ersättningens bestämmande iakttagas de grunder, som tillämpas inom statsförvaltningen i övrigt.

Kan överenskommelse rörande ersättningens storlek icke träffas mellan vederbörande myndighet och tjänstemannen, skall frågan hänskjutas till lönenämnden för riksdagens verk. Över nämndens beslut i ärende, som hänskjutits till dess avgörande, må klagan icke föras. Intill dess ersättningen blivit bestämd, skall densamma utgå med det av myndigheten fordrade beloppet, med rätt för bostadsinnehavaren att, därest beloppet av lönenämnden nedsättes, återbekomma vad han erlagt för mycket.

Jämkning av fastställd ersättning för tjänstebostad må icke påkallas, förrän minst ett år förflutit från det ersättningen senast fastställdes.

Då på grund av särskilda omständigheter prövas skäligt att tillhandahålla tjänstemannen *bränsle* eller *belysning* för hans bostad, skall han erlægga ersättning därför beräknad efter statens självkostnadspris.

Utän hinder av vad här ovan föreskrivits äger ordinarie portvakt hos riksdagen åtnjuta *fri tjänstebostad* med värme och lyse.

3 *mom.* Det åligger innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo att i den omfattning, som kan finnas lämplig, mot skälig gottgörelse *upplåta utrymme* i tjänstebostaden för tjänstemannens vikarie eller efterträdare.

4 *mom.* Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall, såvida annat icke avtalats, *avträda* tjänstebostaden å fardag, som infaller näst efter tre månader från det uppsägning skett eller dödsfallet timat. Avflyttning skall dock, om icke annorlunda överenskommes, ske,

a) därest bostadsinnehavaren befordras eller i annan ordning förflyttas, inom skälig tid därefter, om ny tjänstebostad anvisats honom, men eljest å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöi kännedom om beslutet rörande befordringen eller förflyttningen,

b) därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst med pension, å närmaste fardag efter avgången samt

c) därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång.

5 *mom.* I fråga om tjänstebostads *begagnande* samt *vård och underhåll* skola de särskilda föreskrifter gälla, som härutinnan meddelas av vederbörande myndighet.

39 §.

Tjänstedrækt och tjänstetecken m. m.

1 *mom.* I fråga om tjänstemans skyldighet att bära eller innehava tjänstedrækt eller tjänstetecken samt att innehava övrig för tjänsten erforderlig utrustning skall gälla vad vederbörande myndighet därutinnan bestämmer.

Närmare föreskrifter angående vad vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf skall förstås med tjänstedrækt, tjänstetecken och skyddsbeklädnad meddelas av vederbörande myndighet.

2 *mom.* Till tjänsteman, som är pliktig att bära eller innehava tjänstedrækt eller tjänstetecken eller vars tjänstgöring påkallar nyttjande av särskild skyddsbeklädnad, må genom vederbörande myndighets försorg utlämnas för ändamålet erforderliga persedlar och materialier i enlighet med vad här nedan närmare angives. Efter myndighetens beprövande må jämväl andra persedlar och materialier, vilka anses lämpliga för tjänstemannens personliga bruk i tjänsten, kunna genom myndighetens försorg utlämnas till honom.

Utlämnandet sker

a) med *äganderätt*, därvid tjänstemannen har att erlægga ersättning enligt 3 *mom.*,

b) såsom *lån mot ersättning* enligt vad i 4 *mom.* stadgas, då vederbörande myndighet av särskilda skäl därtill lämnar medgivande, eller

c) såsom *lån utan ersättning*, då vederbörande myndighet prövar lämpligt att på detta sätt utlämna tjänstetecken, skyddsbeklädnad eller sådan klädespersedel, vars bärande tillfälligtvis ålagts tjänsteman, som ej är skyldig att innehava densamma.

3 mom. För persedlar och materialier, vilka utlämnas med *äganderätt*, skola tillämpas av vederbörande myndighet fastställda *normalpriser*, beräknade att motsvara myndighetens självkostnader för tillhandahållandet. För i tjänstedräkt ingående uniformspersedlar eller materialier till sådana persedlar må likväl ersättningen i följande fall bestämmas till *lägre belopp än som motsvarar normalpriset*.

a) För obligatorisk uniformspersedel, som tjänsteman anskaffar i samband med att han blir ålagd innehava persedeln, skall ersättningen motsvara allenast en fjärdedel av normalpriset.

b) Vid anskaffning av obligatorisk uniformspersedel i annat fall än under a) sägs skall under förutsättningar, som nedan angivas, vid ersättningsbestämmande avdrag från normalpriset ske, i den mån så följer av bestämmelser meddelade av delegerade. Sådant avdrag skall avvägas så, att det kan anses motsvara den ökning av tjänstemannens utgifter för beklädning, som eljest skulle uppkomma till följd av användandet av uniform. Avdraget må dock icke överstiga hälften av normalpriset.

För anskaffning fastställt avdrag må tillämpas, så framt från den närmast föregående anskaffningen av motsvarande persedel förflutit minst så lång tid som den, vilken av vederbörande myndighet bestämts såsom kortaste normala brukningstid för persedeln under de tjänstgöringsförhållanden eller för den personalgrupp, varom fråga är. Därest persedel på grund av olyckshändelse, stöld eller dylikt förstörts, skadats eller fränhånts tjänsteman, må han dock vid anskaffning av ersättningspersedel kunna erhålla avdrag utan hinder av att kortare tid än nyss angivits förflutit från den närmast föregående anskaffningen.

c) Har tjänsteman tillhandahållits uniformspersedel, som ej är obligatorisk, eller materialier till sådan persedel, må tjänstemannen medgivas tillgodonjuta avdrag i enlighet med vad ovan under b) sägs, därest det med hänsyn till tjänstens art prövas ligga i statens intresse att underlätta persedelns anskaffning.

Ersättning, som i detta moment avses, skall erläggas kontant vid persedlarnas eller materialiernas utbekommande, såvida icke vederbörande myndighet medgiver, att den må erläggas genom avdrag å tjänstemannens avlöning under viss tid.

4 mom. Där persedlar eller materialier utlämnas såsom *lån mot ersättning*, skall denna erläggas månadsvis i efterskott med belopp, som fastställts av vederbörande myndighet. Ersättningen skall avvägas så, att den motsvarar den besparing av tjänstemannens utgifter för beklädning, som kan anses uppkomma genom persedlarnas eller materialiernas tillhandahållande.

5 mom. Har tjänsteman, åt vilken tyg till uniformspersedel tillhandahållits genom vederbörande myndighets försorg, själv ombesörjt persedelns tillverkning, må han kunna erhålla *kontant bidrag* till täckande av styrkta kostnader för tillverkningen. Bidraget må utgå med högst det belopp, var till, vid tillämpning av bestämmelserna i 3 mom., statens andel i tillverkningskostnaderna — däri inbegripet, förutom sylön, kostnad för foder och smärre tillbehör — skulle hava uppgått, om persedeln hade tillverkats genom myndighetens försorg.

Då särskilda skäl därtill föreligga, äger vederbörande myndighet lämna bidrag till styrkt kostnad för sådan anskaffning av tjänstedräkt, som helt ombesörjts av vederbörande tjänsteman. Bidraget skall i sådant fall be-

räknas med utgångspunkt från självkostnadspriset för av myndigheten tillhandahållen tjänstedräkt.

6 mom. Tjänsteman, åt vilken tjänstetecken utlämnats mot ersättning, må kunna få detsamma efter skäligen brukningstid inlöst med ett belopp, motsvarande hälften av den erlagda ersättningen.

40 §.

Vissa andra förmåner in natura.

Vid resa för förrättning i statens ärenden samt vid tjänstgöring, vid vilken tjänstgöringstraktamente kan utgå, må *fri förplägnad och fri inkvartering* kunna beredas tjänsteman. I sådant fall skall hänsyn till här avsedd förmån tagas vid bedömning av i vad mån ersättning må utgå för resan eller tjänstgöringen.

7 kap. Sjukvård.

41 §.

Grundläggande bestämmelser om sjukvård.

1 mom. Tjänsteman, vilken tillhör någon av de i 27 § 3 mom. angivna grupperna 2 och 3, erhåller på statens bekostnad vid sjukdom *läkarvård jämte läkemedel* samt vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, som medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande eller eljest till lindrande av menliga följder av olycksfallet nödiga *hjälpmedel*, allt i den omfattning och under de villkor, som i detta kapitel stadgas eller av delegerade för särskilt fall bestämmas.

Där ej fråga är om olycksfall i tjänsten, må till läkarvård hänföras *tandvård* endast om sådan vård avser botande av sjukdom i tändernas omgivningar eller prövas vara av väsentlig betydelse för botande av annan sjukdom, vilken står i orsakssammanhang med tändernas tillstånd.

2 mom. Vad i detta kapitel stadgas i fråga om olycksfall i tjänsten gäller även i andra fall, som avses i 28 § I, punkt 6a).

3 mom. Då tjänsteman av annan anledning än för offentligt uppdrag åtnjuter tjänstledighet mer än 14 dagar i en följd med skyldighet att därunder vidkännas C-avdrag å lönen, skall han för tiden efter nämnda 14 dagar avstå från de förmåner, varom i detta kapitel förmåles; vederbörande myndighet likväl obetaget att medgiva, att förmånerna må bibehållas för en tid av högst tre månader.

4 mom. I fråga om rätt till sjukvård under tjänstgöring med stationering utomlands äger vederbörande myndighet bestämma.

42 §.

Verksläkare.

Läkarvård, som enligt detta reglemente bekostas av statsmedel, skall, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, ombesörjas av särskilda, för sådant ändamål anställda *verksläkare*. Instruktion för verksläkare utfärdas av delegerade.

43 §.

Läkarvård och läkarintyg.

1 mom. Tjänsteman, vilken avses i 41 §, är berättigad att kostnadsfritt anlita verksläkaren för erhållande av *läkarvård* och *intyg*, som i *tjänsten* *erfordras* rörande tjänstemannens hälsotillstånd. Erfordras för ställande av *diagnos röntgen- eller annan undersökning*, som *ej lämpligen kan utföras av verksläkaren*, skall jämväl kostnaden för sådan undersökning bestridas av statsmedel.

Kostnader för erforderlig läkarvård samt för intyg och undersökning, som nyss sagts, må bestridas av statsmedel även i de fall, *då tjänsteman uppehåller sig å sådan ort, att han icke lämpligen kan anlita verksläkaren, eller då vid trängande behov av läkarvård verksläkaren icke hinner anlitas*. I dylika fall bör tjänstemannen i första rummet hänvända sig till annan av staten eller av kommun anställd läkare.

2 mom. Läkarintyg, som i tjänsten åberopas, skall vara utfärdat av verksläkaren eller försett med dennes attest. Likaså skall räkning å kostnad för rådfrågning eller behandling av annan läkare eller av tandläkare vara attesterad av verksläkaren, innan utbetalning på grund av räkningen äger rum.

3 mom. Bestämmelserna i 1 mom. första stycket och 2 mom. skola äga tillämpning jämväl å tjänsteman tillhörande den i 27 § 3 mom. angivna gruppen 1.

44 §.

Specialistvård.

1 mom. Kostnad för anlåtande av *läkare, som specialiserat sig på behandling av vissa sjukdomsformer*, bestrides vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos helt och eljest till tre fjärdedelar av statsmedel, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. ägt anlita, förklarat sådan specialistvård nödvändig samt verksläkaren antingen själv lämnat anvisning på eller ock godkänt valet av specialist.

Utän hinder av vad i första stycket sägs skall dock kostnad för *specialistvård, som meddelas på poliklinik vid allmänt sjukhus*, bestridas helt av statsmedel.

2 mom. Vad i 1 mom. sägs skall äga motsvarande tillämpning i fråga om kostnad för anlåtande av *tandläkare* i fall, som avses i 41 § 1 mom. andra stycket.

45 §.

Sjukhusvård.

1 mom. Kostnaderna för *vård å allmänt sjukhus* ersättas, i den mån ej nedan annorlunda stadgas, vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos helt och eljest till hälften av statsmedel, under förutsättning att verks-

läkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. ägt anlita, förklarat sjukhusvård nödvändig samt under de villkor i övrigt, som nedan angivas.

Vid bestämmande av ersättningens storlek skola *kostnaderna* beräknas:

a) i fråga om egentlig sjukhusvård enligt den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats å allmän sal samt

b) i fråga om vård å sinnessjukhus enligt den för salspatient vid dylikt sjukhus fastställda avgiften.

Prövar verksläkaren eller den för vården ansvarige sjukhusläkaren den sjukets tillstånd kräva vård i halvenskilt rum eller, om sådant ej finnes tillgängligt, i enskilt rum, eller finner vederbörande myndighet med hänsyn till andra särskilda förhållanden dylik vård erforderlig, må, utan hinder av vad ovan stadgas, av statsmedel bestridas, vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos hela kostnaden för vården och eljest den del av sagda kostnad, som överskjuter halva beloppet av den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats å allmän sal.

Till kostnader för sjukhusvård, som i nästföregående stycke sägs, hänföres ock sådant arvode, som den i enskilt eller halvenskilt rum vårdade tjänstemannen erlagt till den för vården ansvarige sjukhusläkaren. Bidrag av statsmedel till dylikt arvode må icke överstiga lägsta tillämpliga beloppet enligt den av medicinalstyrelsen för sjukhuset utfärdade rådgivande taxan. Vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos må likväl efter prövning av vederbörande myndighet högre bidrag kunna utgå, dock icke med större belopp än det, som med tillämpning av den rådgivande taxan högst skulle hava erlagts.

Ersättning för vård å allmänt sjukhus må i intet fall beräknas efter dyrare plats än den, som kommit till användning.

Med allmänt sjukhus förstås sjukhus, som tillhör eller åtnjuter bidrag av staten, landsting eller kommun, Konung Oscar II:s jubileumsfond tillhörigt sanatorium ävensom kuranstalt, som disponeras för pensionsstyrelsens sjukvårdande verksamhet.

2 mom. Kostnader för vård å *enskild sjukvårdsanstalt* må, under enahanda förutsättning och villkor, som i 1 mom. sägs, bestridas av statsmedel intill det belopp, som skulle hava utgått i ersättning vid vård å allmänt sjukhus; dock att, där fråga är om olycksfall i tjänsten, på vederbörande myndighets prövning må bero, huruvida vårdkostnaderna må ersättas med högre belopp än nu sagts.

46 §.

Läkemedel.

1 mom. Av statsmedel bestridas kostnaderna för *läkemedel*, som föreskrivits antingen av verksläkaren eller annan läkare, vilken tjänstemannen enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. ägt anlita, eller ock av specialist eller tandläkare, till vilken tjänstemannen enligt bestämmelserna i 44 § hänvänt sig.

2 mom. Räkning å läkemedelskostnad skall vara attesterad av verksläkaren, innan utbetalning på grund av räkningen äger rum.

47 §.

Bad, massage m. m.

1 mom. Behandling med *bad, massage, elektricitet, hetluft m. m.*, som av verksläkaren ordineras såsom nödvändig för botande av viss angiven sjukdom, må bekostas vid olycksfall i tjänsten helt och eljest till hälften av statsmedel.

2 mom. *Konstgjorda lemmar, kirurgiskt bandage och andra dylika hjälpmedel*, som tjänsteman nödgas begagna till följd av olycksfall i tjänsten, bekostas av statsmedel.

3 mom. I de fall, då vederbörande myndighet finner skäl anordna *vaccination mot epidemisk sjukdom*, gäldas kostnaden härför av statsmedel.

48 §.

Resor och sjuktransporter.

I den mån så prövas skäligt, må av statsmedel bestridas kostnad för *den sjukes resa eller forslande* till och från läkare eller sjukvårdsinrättning, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. ägt anlita, förklarat resan eller förflyttningen nödvändig för ställande av diagnos eller för sjukdomens behöriga behandling. Likaledes må av statsmedel kunna ersättas skälig kostnad för resa, som tjänsteman nödgats företaga för erhållande av specialistvård samt, där fråga är om olycksfall i tjänsten, för erhållande av behandling, som avses i 47 § 1 mom., ävensom för anskaffande av hjälpmedel, varom förmäles i 47 § 2 mom.

Jämväl skälig kostnad för *läkares resa* för besök hos den sjuke i det fall, då denne icke utan våda kan flyttas, må kunna ersättas av statsmedel.

8 kap. Begravningshjälp m. m.

49 §.

1 mom. Avlider tjänsteman, vilken tillhör någon av de i 27 § 3 mom. angivna grupperna 2 och 3, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp av 400 kronor. Efterlämnar tjänstemannen anhöriga, vilka äro berättigade till familjepension, som utgår på grund av tjänsten, skall dock, där tjänstemannens månadslön överstiger familjepensionen för månad, begravningshjälpen förhöjas med ett belopp motsvarande skillnaden. För beräkning av sagda förhöjning skola läggas till grund förhållandena under den månad, då dödsfallet inträffat.

I begravningshjälp, varom här stadgas, skall den vid dödsfall till följd av olycksfall i arbete enligt allmän lag eller särskild författning utgående begravningshjälpen anses inbegripen.

2 mom. Avlider tjänsteman under tjänstgöring å annan ort än stationeringsorten, må, i förekommande fall utöver begravningshjälp, av statsmedel bestridas kostnaderna för *transport av den avlidne* till stationeringsorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till stationeringsorten.

9 kap. Beräkning och utbetalning av kontanta löneförmåner.

50 §.

1 mom. I den mån ej annat följer av vad i 2 och 3 mom. sägs eller av särskilt av delegerade meddelat beslut, skall på nedan angivet sätt *beräkning och utbetalning varje kalendermånad för sig* ske av det belopp, som tillkommer tjänsteman på grund av de i reglementet innefattade eller med stöd av detsamma meddelade bestämmelserna om

lön och löneavdrag,

vikariatsersättning och i 32 § 4 mom. avsedd fyllnadslön,

kallortstillägg samt

tilläggs- och ställföreträdararvoden.

Vid *beräkningen* iakttages

a) att tillämpning skall ske av *månadslön*, så framt icke tillämpning av *daglön* påkallas till följd av att lönen avser allenast en del av månaden eller för olika delar av månaden skall beräknas enligt olika löneklasser eller ortsgupper eller eljest enligt olika grunder eller skall utbetalas från skilda tjänsteställen,

b) att beträffande *C-avdrag* vad under a) här ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning,

c) att beträffande sådan *annan förmån än lönen, som är upptagen med visst belopp för år räknat*, vad under a) sagts skall äga motsvarande tillämpning, varvid förmånen skall anses belöpa med lika stort belopp å varje kalendermånad och månadsbelopp med lika stor del å varje dag under månaden, samt

d) att, om annan jämningsföreskrift ej gäller, vad av månads- eller dagbelopp överskjuter helt öretal bortfaller.

Utbetalningen av för viss kalendermånad beräknat belopp, till den del detsamma icke skall innehållas enligt särskilda föreskrifter, sker tidigast den tjugufemte dagen och senast den sista helgfria dagen i månaden. Om beloppet tillställs tjänstemannen genom postverket eller genom insättning i bank, skall det av vederbörande myndighet utanordnas i så god tid, att det kan beräknas vara för tjänstemannen tillgängligt senast den sista helgfria dagen i månaden.

Då tjänstemans anställning upphör vid annan tidpunkt än kalendermånads utgång, skall, oavsett vad i nästföregående stycke sagts, utbetalningen ske i samband med anställningens upphörande.

2 mom. Efter vederbörande myndighets beslut må i 1 mom. avsedd utbetalning grundas på *preliminär beräkning*, vid vilken hänsyn icke tages till tjänstgöringsförhållandena under den löpande kalendermånaden eller hänsyn allenast tages till tjänstgöringsförhållandena intill viss dag i månaden. Om efter dylik beräkning utbetalat belopp understiger eller överstiger det, som skolat utgå vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom. här ovan, skall skillnaden vid nästföljande utbetalningstillfälle i förstnämnda fall utbetalas till tjänstemannen och i sistnämnda fall avdragas från det belopp, som då eljest skolat utbetalas. I den mån utbetalat belopp, som grundar sig på preliminär beräkning, överstiger det, som skolat utgå vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom., och skillnadsbeloppet icke kan avdragas från tjänstemannen tillkommande lön, skall tjänstemannen vara skyldig att återbetala detsamma inom tid och i den ordning, som vederbörande myndighet bestämmer.

3 mom. Efter vederbörande myndighets beslut må *utbetalning vid tidigare tidpunkt* än i 1 mom. sägs kunna ske

a) i samband med övergång från anställning, i vilken de kontanta löneförmånerna uppburits för kortare tid än månad, till i detta reglemente avsedd lönegradsplacerad tjänst samt

b) undantagsvis, då särskilt ömmande omständigheter föreligga och tillfällig hjälp för mötande av oförutsedda och hastigt påkommande utgifter är av behovet synnerligen påkallad.

Utbetalning må avse högst det belopp, som kunnat utgå, om tjänstemannens anställning upphört vid utbetalningstillfället.

4 mom. I fråga om ordningen för utbetalning av annan i reglementet avsedd löneförmån än som avses i 1 mom. äger vederbörande myndighet besluta efter vad som synes myndigheten lämpligast.

10 kap. Tjänstemans skyldighet att underkasta sig ändring i avlöningsbestämmelserna.

51 §.

1 mom. Tjänsteman är pliktig att underkasta sig minskning i, upphörande av eller eljest ändrade bestämmelser rörande de *förmåner och ersättningar m. m., om vilka förmåles i nedan angivna delar av reglementet:*

19 § 2 mom. angående ersättning efter ackord eller beting,

21—23 §§ angående placering och uppflyttning i löneklass och lönerum,

28 § I, punkt 3 angående tjänstledighet för militärtjänstgöring, då krigsavlöningsreglementet icke är å tjänstemannen tillämpligt,

28 § I, punkt 6 angående tjänstledighet för sjukdom m. m., i den mån ändrade bestämmelser påkallas av genomförandet av allmän sjukförsäkring,

29 och 30 §§, såvitt angår tid då krigsavlöningsreglementet är å tjänstemannen tillämpligt,

32 § angående gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.,

33—37 §§ angående särskilda ersättningar samt lönetillägg och tilläggsarvoden, utom såvitt angår de i 34 § 1 och 2 mom. meddelade bestämmelserna angående kallortstillägg,

38 § angående tjänstebostad m. m.,

39 § angående tjänstedräkt m. m. samt

41—48 §§ angående sjukvård.

2 mom. Tjänsteman är vidare skyldig underkasta sig minskning i eller upphörande av *extra inkomster*, vilka kunna medfölja tjänsten eller utgå för bestyr i sammanhang därmed.

4 avd. Bestämmande av avlöningsförmåner för innehavare av arvodesbefattning.

52 §.

För innehavare av i 1 § 2 mom. e) avsedd arvodesbefattning fastställas avlöningsförmånerna av vederbörande myndighet, i den mån ej delegerade härutinnan meddela beslut. Vid bestämmande av avlöningsförmåner för

här avsedda tjänstemän skall föreskrift meddelas angående semester och semesterersättning.

Är tjänsteman, som i första stycket avses, berättigad att av statsmedel uppbära tjänstepension eller årligt understöd eller lön för beställning å reservstat vid försvaret, skall hänsyn härtill tagas vid avlöningens bestämmande, i den mån icke pensionsförmånen utgöres av reservpension eller däremot svarande engångsbelopp.

Detta reglemente träder i kraft den 1 juli 1948, från och med vilken dag vad i tidigare gällande författning eller föreskrift finnes stridande mot reglementets bestämmelser upphör att gälla, såvitt angår tjänsteman, å vilken reglementet erhåller tillämpning.

Bilaga A.

Anvisningar till placeringstabellen å omstående sida.

1. *Löneklassplacering med utgångspunkt från en omedelbart före tjänstetillträdet innehavd tjänst.* För bestämmande av löneklassplaceringen uppsökes i tabellen kombinationen av lönegradsnumret för den tidigare tjänsten och numret å den löneklass (löneklass och lönerum), vari tjänstemannen senast var placerad. Därefter undersökes, om den *närmast undre raden* (i samma kolumn eller längre åt vänster) upptager den nya tjänstens lönegradsnummer. Allteftersom så är fallet eller icke skall följande gälla:

a) Om kombination upptagande den nya tjänstens lönegradsnummer återfinnes å den närmast undre raden (i samma kolumn eller längre åt vänster), placeras tjänstemannen i den löneklass (lönerum), som denna kombination upptager. Var tjänstemannen i den tidigare tjänsten placerad i högsta löneklassens fjärde lönerum, uppflyttas han i löneklass (lönerum) enligt bestämmelserna i 21 §. I annat fall uppflyttas han första gången i löneklass (lönerum) vid den samtidigt med eller efter tjänstetillträdet infallande tidpunkt, då han vid fortsatt innehav av den tidigare tjänsten skulle hava vunnit uppflyttning; kan ytterligare uppflyttning i löneklass (lönerum) komma i fråga, skola bestämmelserna i 21 § äga motsvarande tillämpning.

b) Om kombination upptagande den nya tjänstens lönegradsnummer ej återfinnes å den närmast undre raden (i samma kolumn eller längre åt vänster), skola bestämmelserna i 21 § tillämpas.

2. *Löneklassplacering med utgångspunkt från en tjänst, som icke innehafts omedelbart före den nya tjänstens tillträddande.* Tjänstemannen erhåller den löneklassplacering och löneklassuppflyttning, som skulle hava tillkommit honom enligt punkt 1, om han bibehållit den tidigare tjänsten intill den nya tjänstens tillträddande med rätt att för uppflyttning i löneklass (lönerum) tillgodoräkna den mellanliggande tiden, i den mån han därunder innehaft lönegradsplacerad statlig tjänst, som är lika hög som eller högre än den tidigare tjänsten, dock ej dagar, vilka icke må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning.

Placeringstabell.

Löneklassplacering i tjänst med lönegradsbeteckning Ca, Ce eller Cg med hänsyn till lägre tjänst med någon av dessa lönegradsbeteckningar.

I tabellen angives i varje sifferkombination lönegradsnummer före samt löneklass- och lönerumsnummer efter kolon.

K o l u m n						
a	b	c	d ₁	d ₂	d ₃	d ₄
1: 1						
2: 2	1: 2					
3: 3	2: 3	1: 3				
4: 4	3: 4	2: 4	1: 4 ₁			
5: 5	4: 5	3: 5	2: 5 ₁	1: 4 ₂		
6: 6	5: 6	4: 6	3: 6 ₁	2: 5 ₂	1: 4 ₃	
7: 7	6: 7	5: 7	4: 7 ₁	3: 6 ₂	2: 5 ₃	1: 4 ₄
8: 8	7: 8	6: 8	5: 8 ₁	4: 7 ₂	3: 6 ₃	2: 5 ₄
9: 9	8: 9	7: 9	6: 9 ₁	5: 8 ₂	4: 7 ₃	3: 6 ₄
10: 10	9: 10	8: 10	7: 10 ₁	6: 9 ₂	5: 8 ₃	4: 7 ₄
11: 11	10: 11	9: 11	8: 11 ₁	7: 10 ₂	6: 9 ₃	5: 8 ₄
12: 12	11: 12	10: 12	9: 12 ₁	8: 11 ₂	7: 10 ₃	6: 9 ₄
13: 13	12: 13	11: 13	10: 13 ₁	9: 12 ₂	8: 11 ₃	7: 10 ₄
14: 14	13: 14	12: 14	11: 14 ₁	10: 13 ₂	9: 12 ₃	8: 11 ₄
15: 15	14: 15	13: 15	12: 15 ₁	11: 14 ₂	10: 13 ₃	9: 12 ₄
16: 16	15: 16	14: 16	13: 16 ₁	12: 15 ₂	11: 14 ₃	10: 13 ₄
17: 17	16: 17	15: 17	14: 17 ₁	13: 16 ₂	12: 15 ₃	11: 14 ₄
18: 18	17: 18	16: 18	15: 18 ₁	14: 17 ₂	13: 16 ₃	12: 15 ₄
19: 19	18: 19	17: 19	16: 19 ₁	15: 18 ₂	14: 17 ₃	13: 16 ₄
20: 20	19: 20	18: 20	17: 20 ₁	16: 19 ₂	15: 18 ₃	14: 17 ₄
21: 21	20: 21	19: 21	18: 21 ₁	17: 20 ₂	16: 19 ₃	15: 18 ₄
22: 22	21: 22	20: 22	19: 22 ₁	18: 21 ₂	17: 20 ₃	16: 19 ₄
23: 23	22: 23	21: 23	20: 23 ₁	19: 22 ₂	18: 21 ₃	17: 20 ₄
24: 24	23: 24	22: 24	21: 24 ₁	20: 23 ₂	19: 22 ₃	18: 21 ₄
25: 25	24: 25	23: 25	22: 25 ₁	21: 24 ₂	20: 23 ₃	19: 22 ₄
26: 26	25: 26	24: 26	23: 26 ₁	22: 25 ₂	21: 24 ₃	20: 23 ₄
27: 27	26: 27	25: 27	24: 27 ₁	23: 26 ₂	22: 25 ₃	21: 24 ₄
28: 28	27: 28	26: 28	25: 28 ₁	24: 27 ₂	23: 26 ₃	22: 25 ₄
29: 29	28: 29	27: 29	26: 29 ₁	25: 28 ₂	24: 27 ₃	23: 26 ₄
30: 30	29: 30	28: 30	27: 30 ₁	26: 29 ₂	25: 28 ₃	24: 27 ₄
31: 31	30: 31	29: 31	28: 31 ₁	27: 30 ₂	26: 29 ₃	25: 28 ₄
32: 32	31: 32	30: 32	29: 32 ₁	28: 31 ₂	27: 30 ₃	26: 29 ₄
33: 33	32: 33	31: 33	30: 33 ₁	29: 32 ₂	28: 31 ₃	27: 30 ₄
34: 34	33: 34	32: 34	31: 34 ₁	30: 33 ₂	29: 32 ₃	28: 31 ₄
35: 35	34: 35	33: 35	32: 35 ₁	31: 34 ₂	30: 33 ₃	29: 32 ₄
36: 36	35: 36	34: 36	33: 36 ₁	32: 35 ₂	31: 34 ₃	30: 33 ₄
37: 37	36: 37	35: 37	34: 37 ₁	33: 36 ₂	32: 35 ₃	31: 34 ₄
	37: 38	36: 38	35: 38 ₁	34: 37 ₂	33: 36 ₃	32: 35 ₄
		37: 39	36: 39 ₁	35: 38 ₂	34: 37 ₃	33: 36 ₄
			37: 40 ₁	36: 39 ₂	35: 38 ₃	34: 37 ₄
				37: 40 ₂	36: 39 ₃	35: 38 ₄
					37: 40 ₃	36: 39 ₄
						37: 40 ₄